

Lovforslag nr. L 129. Fremsat den 24. november 2004 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af visse skatte- og afgiftslove, arbejdsmarkedetsfondsloven, opkrævningsloven og miljøbeskyttelsesloven

(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse)

§ 1

I lov om visse spil, lotterier og væddemål, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som stk. 4 og 5:

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder kan til bevillingshaveren videregive oplysninger om en forhandlers overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen i forbindelse med den virksomhed, der foregår på forhandlerens forretningssted.

Stk. 5. Bevillingshaveren kan behandle oplysninger om forhandlerens overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen i det omfang, det er nødvendigt til varetagelse af bevillingshaverens forpligtelser i henhold til bevillingen.«

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 12. august 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 C indsættes:

»§ 3 D. Har en selvangivelsespligtig, der er bogføringspligtig, ikke udarbejdet et skattemæssigt årsregnskab, der i væsentligt omfang opfylder betingelserne fastsat efter § 3, eller er årsregnskabet ikke indsendt rettidigt, kan den skatteansættende myndighed indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor om at

udarbejde et regnskab for den selvangivelsespligtige. Ved beslutning herom skal der tages hensyn til den selvangivelsespligtiges personlige forhold, herunder betalingsevne. Før den skatteansættende myndighed indgår aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor, skal den skatteansættende myndighed skriftligt meddele denne beslutning til den selvangivelsespligtige. Hvis den selvangivelsespligtige inden to måneder fra underretningen indsender et årsregnskab, der opfylder betingelserne fastsat efter § 3, bortfalder den skatteansættende myndigheds beslutning. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med indsendelse af årsregnskab, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, hvis bogføringslovens regnskabsbestemmelser i væsentligt omfang ikke er opfyldt.

Stk. 2. Den selvangivelsespligtige har inden udløbet af fristen i stk. 1, mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. Stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Kan den skatteansættende myndighed ikke godkende forslaget, skal fravalget begrundes. Myndighedens fravalg af revisor kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Den skatteansættende myndighed udreder honorar til revisor for udarbejdelse af regnskab. Den selvangivelsespligtige har pligt til at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret. Den skatteansættende myndighed kan bestemme, at den selvangivelsespligtige kun

skal betale en del af honoraret, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 4. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning og inddrivelse af skattemyndighedernes udlæg til revisor hos den selvangivelsespligtige. Der kan foretages modregning med eventuelle statslige og kommunale tilgodehavender.«

2. I § 6, *stk. 4*, indsættes efter »hos de i stk. 1 og 2 nævnte på stedet«: »samt på arbejdssteder udenfor den erhvervsdrivendes lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt«.

3. I § 6, *stk. 4*, indsættes efter 3. pkt.: »Kontrol som nævnt i 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

§ 3

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer mv. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som bl.a. ændret ved § 9 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 4 i lov nr. 468 af 9. juni 2004, foretages følgende ændring:

1. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 A. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der undlader at følge et pålæg efter denne lovs § 86 A, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2.«

2. I § 75 indsættes som nr. 5:

»5) undlader at efterkomme pligten til at afgive oplysning om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold, eller som forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold.«

3. § 86, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Hvis det skønnes nødvendigt, har de statslige told- og skattemyndigheder til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de indeholdelsespligtige på stedet at gennemgå alt regnskabsmateriale og herunder at få forevist skattekort og andre dokumenter af betydning for kontrollen. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter alle indeholdelsespligtige,

uanset om disse fører et egentligt regnskab eller ej. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter også arbejdssteder udenfor den indeholdelsespligtiges lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. I det omfang oplysningerne er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang også en elektronisk adgang hertil. Ejeren og de hos denne ansatte skal yde skattemyndighederne fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen. Enhver indeholdelsespligtig, der fører regnskab, skal, hvad enten den pågældende ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, på begæring af skattemyndighederne indsende sit regnskabsmateriale med bilag. Kontrol efter 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

4. § 86, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder kan hos modtagere af A-indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen af indeholdelserne. Personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.«

5. I § 86 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Med henblik på kontrol af indeholdelsespligten efter denne og andre skattelove (arbejdsgiverkontrollen), har de statslige told- og skattemyndigheder, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til arbejdssteder, hvor det skønnes, at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver. Personer, der ved kontrol som nævnt i 1. pkt., skønnes at udføre beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Kontrol som nævnt i 1. pkt., kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

6. I § 86, *stk. 5*, der bliver til stk. 6, indsættes efter »stk. 2, 1. pkt.,«: »og stk. 5«.

7. Efter § 86 indsættes:

»§ 86 A. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring mv.

Stk. 2. Registreringer efter stk. 1, samt tilsvarende registreringer, der sker efter pålæg fra Arbejdsdirektoratet, skal til enhver tid på begæring forevises de statslige told- og skattemyndigheder til brug for kontrollen efter denne lovs § 86.«

§ 4

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 20. august 2002 (arbejdsmarkedsfondsloven), som senest ændret ved lov nr. 468 af 6. september 2004, foretages følgende ændring:

1. § 14, stk. 1, affattes således:

»De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage kontrol og efterse regnskabsmateriale om opgørelse af bidragsgrundlag mv. hos bidragspligtige omfattet af § 7, stk. 2, og indeholdelsespligtige som nævnt i § 11, stk. 9. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil. Myndighedernes adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra den bidragspligtige eller den indeholdelsespligtige driver virksomheden, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 3. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

§ 5

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 703 af 8. august 2003, som senest ændret ved lov nr. 356 af 19. maj 2004, foretages følgende ændring:

1. § 74, stk. 1, affattes således:

»De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne, og til at efterse virksomheder-

nes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Myndighedernes adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

§ 6

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som bl.a. ændret ved lov nr. 475 af 7. juni 2001 og senest ændret ved lov nr. 314 af 5. maj 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenters, importørers og forhandleres mv. pligt til at mærke produkterne mv. forud for markedsføring, udlevering eller salg,«

2. § 9, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) pligt for producenter, importører og forhandlere mv. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videre salg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter mv. samt refundere pant for disse ved returnering, og«

3. § 9 a, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,«

4. § 70, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der er udpantningsret for udgifter, som myndigheden har krav på at få dækket efter stk. 1 og 2, § 69, stk. 1, nr. 3 og § 111 a. Der er dog ikke udpantningsret for udgifter, der vedrører undersøgelse og oprydning af forurenede jord, jf. § 83 c.«

5. Efter § 111 indsættes:

»§ 111 a. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan under iagttagelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse foretage beslaglæggelse eller tage partier af produkter, varer eller emballager henstående hos producenter, importører eller forhandlere mv. i bevaring, hvis der kan konstateres overtrædelse af mærkningskrav efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan i øvrigt tage partier af produkter, varer eller emballager under transport mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land i bevaring, hvis der konstateres overtrædelse af mærkningsreglerne efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. Når produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, inden 2 måneder efter udgangen af den måned, hvor de er beslaglagt eller taget i bevaring, er blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning og overholder de for denne pant- og returordning gældende mærkningsregler, og når sagsomkostningerne i forbindelse med beslaglæggelsen eller bevaringen efter stk. 1 eller stk. 2 er betalt, og når skyldige bødekrafter er betalt, udleveres produkterne, varerne eller emballagerne til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt eller til en anden, som godtgør at være berettiget til dem.

Stk. 4. Er produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, ikke blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning eller overholder de ikke de for denne pant- og returordning gældende mærkningskrav eller er skyldige bødekrafter eller sagsomkostninger ikke betalt inden 2 måneder efter udløbet af den måned, hvor produkterne, varerne eller emballagerne er beslaglagt eller taget i bevaring, bortsalges de af tilsynsmyndigheden ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Produkter, varer og emballager, der efter tilsynsmyndighedens skøn er ukurante eller urealisable, kan dog efter fristens udløb destrueres under kontrol. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først omkostninger ved salget og derefter skyldige sagsomkostninger og bødekrafter. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt

denne melder sig inden 3 år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte produkter, varer eller emballager.

Stk. 5. Med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekrafter og sagsomkostninger finder stk. 3 og 4 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i straffelovens § 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.«

§ 7

I lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., jf. lovebekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret ved § 12 i lov nr. 458 af 9. juni 2004 og ved § 32 i lov nr. 469 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Har virksomheden ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov eller kan størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab, kan de statslige told- og skattemyndigheder indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor om at udarbejde et regnskab for den skatte- eller afgiftspligtige. Ved beslutning herom skal der tages hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne. Før den statslige told- og skattemyndighed indgår aftale med en revisor, skal myndigheden skriftligt meddele denne beslutning til den skatte- eller afgiftspligtige. Hvis den skatte- eller afgiftspligtige inden to måneder fra underretningen indsender et regnskab, der kan danne grundlag for skatte- og afgiftsansættelsen, bortfalder told- og skattemyndighedernes beslutning. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med indsendelse af regnskab, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Virksomheden har inden udløbet af fristen i stk. 1 mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor, der skal udarbejde regnskabet. Stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Kan den statslige told- og skattemyndighed ikke godkende forslaget, skal fravalget begrundes. Den statslige told- og skattemyndigheds fravalg af revisor kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Den statslige told- og skattemyndighed betaler honorar til revisor for udarbejdelse af regnskab. Virksomheden har pligt til at refundere den statslige told- og skattemyndighed re-

sortonoraret. Den statslige told- og skattemyndighed kan bestemme, at virksomheden kun skal betale en del af honoraret, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 4. Denne lovs almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatte- og afgiftskrav finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning og inddrivelse af den statslige told- og skattemyndigheds udlæg til revisor hos virksomheden. Der kan foretages modregning med eventuelle statslige og kommunale tilgodehavender.«

§ 8

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 A indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Renter, som følge af for sen betaling af de skatteansættende myndigheders eller de statslige told- og skattemyndigheders udlæg for honorar til revisor efter skattekontrollovens § 3 D, stk. 3, eller opkrævningslovens § 5 a, stk. 3, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven har virkning for regnskaber mv. som nævnt i § 2, nr. 1 og § 7, der skal indleveres til henholdsvis skatteansættende myndigheder og de statslige told- og skattemyndigheder efter dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes som led i regeringens Fairplay-kampagne for at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem. Lovforslaget er et af en række forslag, der bliver fremsat af blandt andet Beskæftigelsesministeriet, Justitsministeriet, Integrationsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Skatteministeriet.

Regeringens samlede indsats i Fairplay-kampagnen består af 3 ben, hvoraf det ene er kontrolaktioner, og det andet er indsatsen for at ændre holdningen til sort og illegalt arbejde og socialt bedrageri. Det tredje ben består af indførelse af regler, der skal imødegå det misbrug, som de gennemførte kontrolaktioner har vist, findes i stort omfang. Nogle af reglerne er allerede gennemført såsom indførelse af skærpet bødestraf, hvis der i gentagelsestilfælde bliver solgt ubeskattede varer såsom sodavand, og hvor der er konstateret regnskabsuorden (de såkaldte cola-bøder). De foreslåede ændringer i dette lovforslag udgør de første initiativer på lovgivningsområdet, hvorefter der vil ske yderligere opfølgning på en række områder.

Herudover gennemføres en række af Fairplay-initiativerne ved administrative ændringer, herunder forslag om skærpede fakturakrav, en mærkatordning til biler på gule plader og en styrket kontrolindsats. Ligeledes gennemføres der andre initiativer på de øvrige ministeriers områder.

Det er som led i forhandlingerne vedrørende finanslov 2005 aftalt, at sort og illegalt arbejde, socialt bedrageri og virksomhedssnyd skal bekæmpes. Parterne er enige om, at der blandt de foreslåede indsatsområder skal lægges særlig vægt på gennemførelse af mere smidige regler for at opnå en større effektivitet i kontrolarbejdet og en større præventiv virkning. Efter at have beslået ikke-afgiftsberigtigede varer i forbindelse med en kontrolaktion, skal det således efterfølgende være muligt at konfiskere varerne. Der vil derfor blive udmøntet en række konkrete initiativer i for-

bindelse med næste lovgivningsrunde vedrørende Fairplay-kampagnen.

2. Formål og baggrund for de enkelte bestemmelser

Miste retten til at forhandle tips og lotto

Det er hensigten, at forslaget først og fremmest skal have præventiv virkning, idet en ophævelse af forhandlerrettighederne kan få økonomiske konsekvenser for den pågældende virksomhed/forhandler.

Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog)

Lovforslaget om adgang til kontrol på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler skal ses i sammenhæng med et tilsvarende lovforslag fra beskæftigelsesministeren.

Lovforslaget har til hensigt at udvide skattemyndighedernes mulighed for at udføre kontrolopgaver efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 6, stk. 1 og 4, om kontrol af regnskabsmateriale mv., bestemmelsen i kildeskattelovens § 86, om kontrol af indeholdelse af A-skat mv. (arbejdsgiverkontrol), bestemmelsen i arbejdsmarkedsfondslovens § 14, om kontrol af indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag samt momslovens § 74, om kontrol af momsregnskabet, således at det fremover også bliver muligt at gennemføre kontrol der, hvor den erhvervsdrivende/indeholdelsespligtige eller dennes ansatte fysisk udfører arbejdet (arbejdsstedet), når dette sted ikke ligger i, eller i direkte tilknytning til, de lokaler, hvorfra den erhvervsdrivende driver virksomheden.

Med lovforslaget åbnes der således mulighed for, at skattemyndighederne kan få adgang til at foretage kontrol på f.eks. byggepladser for ved selvsyn at konstatere, om der er overensstemmelse mellem de oplysninger, man har fået fra hovedentreprenøren om f.eks. underentreprenører og ansatte, og den faktiske virkelighed ude på arbejdsstedet.

Lovforslaget indeholder endelig et forslag om, at også skattemyndighederne, i lighed med et tilsvarende lovforslag fra Beskæftigelsesministeriet, skal have

mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en såkaldt »logbog« over de i virksomheden ansatte.

Udvidede beføjelser på pantområdet

Med dette lovforslag foreslår regeringen en styrkelse af mulighederne for at sikre overholdelse af etablerede pantordninger med særligt fokus på pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke – og for at effektivisere retshåndhævelsen i de tilfælde, hvor der kan konstateres overtrædelser af reguleringen.

Regeringen ophævede i begyndelsen af 2002 det såkaldte dåseforbud for øl og visse læskedrikke. Samtidig blev det også tilladt danske bryggerier at anvende engangsemballager til det danske marked. Dette havde indtil da kun været tilladt for importører - dog undertaget dåseemballage - forudsat importøren etablerede sit eget pant- og retursystem for de pågældende engangsemballager.

Tilladelsen til at anvende engangsemballage til øl og læskedrikke på det danske marked blev imidlertid betinget af, at der som hidtil for den genpåfyldelige emballage skulle opkræves og tilbagebetales pant. For engangsemballage blev Dansk Retursystem A/S tildelt eneret til at forestå pantadministrationen og indsamlingen af tom emballage.

Engangsemballage er derfor mærket efter specielle regler fastsat i bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke (pantbekendtgørelsen). Der anvendes til dette formål 3 fælles pantmærker (pant A, B og C) afhængig af emballagens volumen. Dette gør det meget let at konstatere, om engangsemballagen er mærket korrekt, og om der opkræves korrekt pant.

Hvis en engangsemballage er mærket korrekt og opfylder betingelser i henhold til pantbekendtgørelsen, er der høj sandsynlighed for, at der også er betalt emballage-, øl- og sodavandsafgifter af det pågældende produkt. Pantmærkningen er således også med til at sikre, at både ToldSkat og miljømyndighederne på en enkel måde kan konstatere, om det pågældende produkt i engangsemballage er markedsført lovligt.

Der er naturligt siden ophævelsen af dåseforbudet sket en større stigning i både importen og salget af øl og læskedrikke i engangsemballage. Samtidig må det konstateres, at der er sket en tilsvarende stigning i antallet af butikker mv., der ikke overholder pantkravene.

Allerede i sommeren 2002 indskærpede Miljøstyrelsen overfor ca. 250 butikker, der ikke overholdt pantkravene for engangsemballage, at disse skulle overholde reguleringen. Miljøstyrelsen og Dansk Re-

tursystem A/S har endvidere løbende indskærpet og vejledt forhandlere, importører og producenter, der ikke overholdt pantreguleringen, om de gældende regler.

Ifølge en undersøgelse, foretaget af Coca Cola Danmark A/S i sommeren 2004, blev der således fundet importeret sodavand i 34 pct. af butikkerne. 78 pct. af de importerede drikkevarer på dåse levede ikke op til lovgivningens krav om pantmærker, ligesom 55 pct. af de importerede 2 liters engangsflasker blev solgt uden pant. Ved en tilsvarende undersøgelse i 2002 var 32 pct. af 2 liters flaskerne ikke pantmærket.

Den manglende overholdelse af reguleringen medfører, at store mængder emballager, der ikke returneres til genanvendelse i retursystemet, ender i den almindelige dagrenovation eller som henkastet affald i naturen, på gader og generelt i det offentlige rum. Det medfører også en væsentlig og u hensigtsmæssig konkurrenceforvridning af markedet mellem de importører, producenter og forhandlere, der overholder reglerne, og de aktører, der ikke gør, idet det er et betragtelig konkurrenceparameter, at nogle forhandlere kan sælge emballagerne med øl og sodavand mere end 1 kr. billigere end andre forhandlere, fordi der ikke er betalt pant og gebyrer til pant- og retursystemet.

Tilsynet med pant- og retursystemet har tidligere ligget hos ToldSkat, men med ændringerne i pant- og retursystemet i 2002, overgik tilsynet til Miljøstyrelsen.

Det er regeringens opfattelse, at indsatsen mod overtrædelse af pantreguleringen skal intensiveres som led i regeringens Fairplay-kampagne. Denne intensivering skal for det første foregå ved, at ToldSkat gøres til tilsynsmyndighed på lige fod med Miljøstyrelsen, hvilket vil ske ved en bekendtgørelsesændring. Dette vil sikre et mere effektivt og systematisk tilsyn med overholdelse af reguleringen af pantsystemet, idet ToldSkats tilsyn med overholdelse af punktafgiftslovgivningen i høj grad er målrettet mod både de samme produkttyper og samme personkreds som pantreguleringen. Herved opnås en ressourcemæssig synergieffekt.

For det andet vurderes det at være nødvendigt at give tilsynsmyndigheden bedre redskaber til at sikre overholdelse af pantreglernes overholdelse allerede ved indførelse af emballagerne i Danmark samt at sikre, at der ikke fortsat sker overtrædelse af reglerne efter en kontrol eller et tilsynsbesøg.

En yderligere effektivisering af retshåndhævelsen kunne ske ved, at der tilvejebringes en hjemmel til udstedelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse af pantbekendtgørelsen. Dette forudsætter bl.a., at

der foreligger en entydig domspraksis på området, hvorfor der forventes ført en række straffesager ved domstolene, som vil lægge niveauet for bødestørrelser. Når en sådan domspraksis foreligger, vil spørgsmålet om hjemmel til udstedelse af administrative bødeforelæg på ny blive overvejet.

Revisor antages på den erhvervsdrivendes regning

Et af de problemer, der oftest konstateres i forbindelse med told- og skattemyndighedernes kontrolbesøg, er, at bogførings- og regnskabsmaterialet er mangelfuldt eller ikke findes.

Efter gældende ret kan den skatteansættende myndighed fremtvinge udarbejdelse af regnskab ved hjælp af daglige bøder. Det virker ikke altid og er ofte en meget sendrægtig fremgangsmåde. Hvis der ikke fremkommer et fyldestgørende regnskab, der kan anvendes, må myndighederne i stedet foretage en skønmæssig ansættelse, der kan være særdeles ressourcekrævende.

Det foreslås derfor, at told- og skattemyndighederne skal kunne lade en statsautoriseret eller en registreret revisor udarbejde regnskabet for den erhvervsdrivendes regning.

Forslaget giver et ekstra redskab til at sikre, at erhvervsdrivende overholder deres selvangivelses- og regnskabspligt (og dermed også bogføringspligt), i henhold til skatte- og regnskabslovgivningen. Bestemmelsen er således et supplement til skattetillæg, daglige bøder og skønmæssig skatteansættelse efter skattekontrolloven.

Revisorordningen er tænkt anvendt i de situationer, hvor det skønnes, at en revisor vil have mulighed for at udarbejde et fyldestgørende skattemæssigt årsregnskab, der kan anvendes som grundlag for selvangivelse eller skønmæssig ansættelse. I hvert enkelt tilfælde skal nøje vurderes, om ansættelse af revisor vil være mere formålstjenlig end daglige bøder eller skønmæssig ansættelse.

Det er især hensigten, at revisorordningen skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenbart ikke agter at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt og ikke agter at efterkomme myndighedernes anmodning om indsendelse af behørigt regnskab mv. Dette vil være tilfældet, hvis den erhvervsdrivende afleverer usorteret regnskabsmateriale til skattemyndighederne eller hvis den erhvervsdrivende afleverer et regnskab af en standard, der gør det uanvendeligt for skattemyndighederne. Det forventes derfor, at revisorordningen kun vil blive anvendt i begrænset omfang.

Myndighederne får med forslaget desuden mulighed for at få et bedre grundlag end den skønmæssige ansættelse for at ansætte erhvervsdrivende i skat, moms eller afgift.

3. De enkelte forslags indhold

3.1. Miste retten til at forhandle tips og lotto

Gældende ret

Ifølge Dansk Tipstjeneste A/S nyeste forhandlerkontrakt, kan Dansk Tipstjeneste A/S uden varsel ophæve en forhandlerkontrakt, såfremt forhandleren pålægges bøder for overtrædelse af told- og skattelovgivningen i forbindelse med salg af afgiftspligtige produkter, eller dømmes for andre forhold, der er uforenelige med et forsat salg af Dansk Tipstjenestes spil. I dag er det således en aftaleretlig vurdering, der afgør, hvorvidt en forhandler kan fratages sine forhandlerrettigheder som følge af overtrædelse af eksempelvis skattelovgivningen.

Det skal forsat være en aftaleretlig vurdering, hvorvidt forhandlerkontrakten skal ophæves. Tidligere har det dog kun været muligt for bevillingshaveren at anvende denne bestemmelse, såfremt forhandleren selv oplyste bevillingshaveren (Dansk Tipstjeneste A/S) om eventuelle overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen. Der indføres derfor en hjemmel for de statslige told- og skattemyndigheder til at videregive oplysninger om overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen i forbindelse med den virksomhed, der foregår på forhandlerens forretningssted. Bevillingshaveren kan herefter anvende disse oplysninger til brug for en vurdering af, hvorvidt der er grundlag for at ophæve kontrakten.

Forslaget

Den forhandler/virksomhed, hvortil der er knyttet forhandlerrettigheder til at sælge tips og lotto, har ofte også en vis sideomsætning i form af salg af afgiftspligtige varer så som øl og sodavand. Salget af tips og lotto samt salget af afgiftspligtige varer er således begge integrerede dele af den samme virksomhed.

Som en forlængelse af den naturlige sammenhæng mellem de to dele af den samme virksomhed foreslås det således, at der indføres en adgang for de statslige told- og skattemyndigheder til at videregive oplysninger om en forhandlers overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen med henblik på, at bevillingshaveren, Dansk Tipstjeneste A/S, kan foretage en vurdering af, om forhandlerkontrakten skal ophæves.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at bevillingshaveren, Dansk Tipstjeneste A/S, er et aktieselskab,

hvor den staten har en ejerandel på 80 pct., og at Dansk Tipstjeneste A/S udbyder spil i henhold til en bevilling udstedt af skatteministeren. Det er således nødvendigt at sikre, at staten ikke hos samme forhandler unddrages skatter og afgifter i forbindelse med den salgsvirksomhed, der i øvrigt foregår på forhandlerens forretningssted.

Ved fornyelsen af bevillingen til at udbyde spil, lotterier og væddemål vil der blive lagt vægt på, at bevillingshaveren, i de sager, hvor der er mulighed for at ophæve en forhandlerkontrakt, rent faktisk benytter denne mulighed.

For at sikre, at forhandleren ved aftalens indgåelse med bevillingshaveren, Dansk Tipstjeneste A/S, bliver gjort opmærksom på, at en overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen kan betyde en ophævelse af kontrakten, bør det fremgå af kontrakten mellem bevillingshaveren og forhandleren, at såfremt forhandleren gør sig skyldig i skatte- eller afgiftsunddragelse, er der tale om en væsentlig misligholdelse, som kan medføre en ophævelse af kontraktsforholdet. Ligeledes bør det fremgå af forhandlerkontrakten, at forhandleren er gjort bekendt med, at de statslige told- og skattemyndigheder har hjemmel til at videregive eventuelle oplysninger om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

I forhold til de eksisterende forhandlere bliver det et vilkår i bevillingen, at bevillingshaver foretager de fornødne ændringer til den nuværende kontrakt. Denne adgang for bevillingshaveren til efterfølgende med skriftligt varsel at fortage ændringer i den nuværende kontrakt består allerede efter Dansk Tipstjeneste A/S nyeste forhandlerkontrakt.

Dansk Tipstjeneste A/S bør informere samtlige forhandlere om den foreslåede hjemmel til videregivelse af oplysninger om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Det vil ligeledes blive et vilkår i bevillingen, at såfremt bevillingshaveren på baggrund af de modtagne oplysninger vælger ikke at ophæve forhandlerkontrakten, skal bevillingshaveren afgive en begrundet udtalelse til de statslige told- og skattemyndigheder.

Det følger af persondataloven (Lov nr. 429 af 31. maj 2000 som ændret ved lov nr. 280 af 25. april 2001 – Lov om behandling af personoplysninger), at oplysninger om bl.a. strafbare forhold kun må videregives fra en offentlig myndighed, såfremt nærmere fastsatte betingelser er opfyldt, såsom at den registrerede har givet samtykke hertil. Herudover skal lovens grundbetingelser om proportionalitet og saglighed iagttages. Persondataloven indeholder ligeledes regler om,

hvornår en privat organisation må behandle oplysninger om bl.a. strafbare forhold.

Datatilsynet har umiddelbart vurderet, at det er tvivlsomt, om persondataloven giver mulighed for videregivelse af oplysninger, som de i lovforslaget omhandlede til Dansk Tipstjeneste A/S, ligesom det er tvivlsomt, om Dansk Tipstjeneste vil kunne opfylde persondatalovens krav til behandling af oplysningerne. Datatilsynet har stillet spørgsmål ved, om der er fornøden proportionalitet i forslaget, jf. persondatalovens § 5, stk. 3 og databeskyttelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og har henstillet, at skatteministeren foretager en vurdering af den ønskede retstilstand i forhold til databeskyttelsesdirektivet. Endvidere har Datatilsynet givet udtryk for den opfattelse, at en særskilt hjemmel til registrering og opbevaring af oplysninger i videre omfang end, hvad der følger af persondataloven, kun bør tilvejebringes, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Det er med lovforslaget hensigten at skabe en hjemmel for myndigheden til at videregive oplysninger, samt til den efterfølgende behandling af disse oplysninger, selvom det som udgangspunkt ikke er muligt efter persondatalovens § 8.

Det er skatteministeriets opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet. Dette skyldes, at begrundelsen for at indføre en sådan hjemmel for det første er, at der er en naturlig sammenhæng mellem den del af virksomheden, der vedrører salget af tips og lotto og den del, der vedrører salget af afgiftspligtige varer. For det andet, den væsentlige offentlige interesse, der ligger i, at staten ejer 80 pct. af aktierne i Dansk Tipstjeneste A/S, at Dansk Tipstjeneste A/S udbyder spil i henhold til en bevilling udstedt af skatteministeren, og at denne bevilling forelægges Finansudvalget, og at Dansk Tipstjeneste A/S er under kontrol af Spillemyndigheden, jf. § 1, nr. 1 i bekendtgørelse nr. 408 af 26. maj 2003. For det tredje, at det er væsentligt at sikre, at der er lige konkurrenceforhold for landets virksomheder ved, at der ikke sker misbrug af den økonomiske fordel, salg af tips og lotto giver.

Persondatalovens øvrige bestemmelser vil i øvrigt finde anvendelse for bevillingshaverens behandling af de modtagne oplysninger.

Den foreslåede regel om videregivelse af oplysninger har et præventivt sigte, og påtænkes anvendt i den situation, hvor de statslige told- og skattemyndigheder

i forbindelse med en kontrolaktion eller lignende kontrol har konstateret grov eller gentagen overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen ved den pågældende forhandler, og forhandleren har vedtaget ét eller flere administrative bødeforelæg eller er endelig domfældt for overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen. Kontrolaktioner og lignende kontrol sker i sagens natur med henblik på at konstatere, hvorvidt der er sket overtrædelser af enten skatte- eller afgiftslovgivningen. Det er således på denne baggrund oplysningerne registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder og bliver videregivet til bevillingshaveren.

3.2. Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog)

3.2.1 Gældende ret

Kontrol i virksomheden

Af skattekontrollovens § 6, stk. 4, og kildeskattelovens § 86, stk. 2, fremgår det direkte, at der kan ske kontrol »på stedet«. Dette betyder i praksis, og i overensstemmelse med bestemmelsernes forarbejder, at skatte- og afgiftsmyndighedernes kontrol er begrænset til alene at kunne ske hos den erhvervsdrivende, det vil i praksis sige i - og i direkte tilknytning til - den erhvervsdrivendes forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler.

Af arbejdsmarkedsfondslovens § 14, fremgår det, at de statslige told- og skattemyndigheder har adgang til at foretage kontrol »hos bidragspligtige omfattet af § 7«, og af momslovens § 74 fremgår det, at de statslige told- og skattemyndigheder har mulighed for at foretage »eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne«.

Selvom formuleringen af arbejdsmarkedsfondsloven og særlig momsloven afviger fra formuleringen af de nævnte bestemmelser i skattekontrolloven og kildeskatteloven, antages det i praksis og på baggrund af forarbejderne, at told- og skattemyndighederne også efter disse bestemmelser generelt er begrænset til at foretage kontrol i eller i direkte tilknytning til virksomhedens/den erhvervsdrivendes lokaler, det vil i praksis sige virksomhedens forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler.

At kontrolmulighederne er begrænset til virksomhedens lokaler vanskeliggør i sig selv afsløringen af anvendelsen af sort og illegal arbejdskraft indenfor de brancher, der er karakteriseret ved, at det arbejde, som virksomheden udfører, i større eller mindre grad fysisk udføres et andet sted end i, eller i direkte tilknytning til, virksomhedens lokaler.

Det mest oplagte eksempel herpå er bygge- og anlægsvirksomheder samt håndværksvirksomheder mere generelt, men også en række andre fag særlig indenfor servicebranchen er kendetegnet herved, f.eks. rengøringsbranchen og hyrevognsbranchen.

Afsløring af anvendelsen af sort arbejde er med de eksisterende muligheder for alene at foretage kontrol af bogføring, regnskaber, kontrakter mv. (papirkontrol) vanskelig. Skal en afsløring lykkes, er man nødt til at foretage kontrol hos samtlige underleverandører. Også her er der imidlertid alene tale om en »papirkontrol«, og anvendelsen af sort/illegal arbejdskraft vil typisk ikke være synlig i regnskabsmaterialet, da udgifterne hertil kan skjules under andre poster.

Et besøg på stedet, hvor arbejdet udføres, og en kontrol af den arbejdskraft, der anvendes, f.eks. i fælgeskab med repræsentanter fra Arbejdsdirektoratet, vil meget hurtigt og enkelt kunne afsløre, hvorvidt der på eksempelvis en byggeplads benyttes sort/illegal arbejdskraft.

Påstand om første arbejdsdag

Et af de problemer, som skattemyndighederne ofte støder på, når der gennemføres kontrol ude hos virksomhederne, er ansatte, som påstår, at det er deres første arbejdsdag, hvilket er forklaringen på, at der endnu ikke foreligger en ansættelseskontrakt, og at der hidtil ikke er indeholdt og indbetalt A-skat for den pågældende. Det er opfattelsen, at oplysningen om, at »det er første arbejdsdag« ofte reelt dækker over personer, der udfører sort arbejde.

Skattemyndighederne kan intet stille op overfor en sådan påstand, idet der ikke eksisterer noget krav om udarbejdelse af ansættelseskontrakt, lønregistrering hos skattemyndighederne mv. fra den første arbejdsdag.

Arbejdsdirektoratet bliver mødt med samme grundelse. Beskæftigelsesministeren stiller samtidig et forslag om fastsættelse af regler, hvorefter virksomheder, når omstændighederne taler derfor, kan pålægges at registrere en række oplysninger om de ansatte allerede fra beskæftigelsens start. Dette krav om, at der dagligt skal føres en »logbog«, vil blive fastsat ved en selvstændig bekendtgørelse herom.

For at sikre, at der i virksomheder, der er karakteriseret ved gentagne gange at have personer ansat, der anfører, at det er første arbejdsdag, foreslås det, at også de statslige told- og skattemyndigheder får mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en sådan »logbog«.

Følger en arbejdsgiver ikke pålægget om at føre en »logbog«, foreslås det, at dette kan sanktioneres med

en bøde. Der indsættes en særskilt bestemmelse herom i de eksisterende straffebestemmelser i kildeskattelovens kapitel VIII.

3.2.2. Forslaget - kontrol på arbejdsstedet

Med lovforslaget udvides den eksisterende mulighed for at foretage kontrol i virksomhedens forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler til også at omfatte virksomhedens/den erhvervsdrivendes arbejdssteder, som ikke ligger i tilknytning hertil.

Det er kontrolbeføjelserne i skattekontrolloven, kildeskatteloven, arbejdsmarkedsfondsloven og momsloven, der udvides. Når det er valgt ikke at ændre kontrolbestemmelserne i punktafgiftslovgivningen og i toldlovgivningen, skyldes det dels, at bestemmelserne her har et mere konkret sigte, og særligt for toldlovgivningens vedkommende eksisterer der allerede meget vide kontrolbeføjelser for myndighederne.

Anvendelsen af skatte- og afgiftslovgivningens kontrolbestemmelser forudsætter, jf. ordlyden af de enkelte kontrolbestemmelser, at told- og skattemyndighedernes kontrol retter sig mod konkrete erhvervsdrivende/indeholdelsespligtige/momspligtige, dvs. at kontrollen alene kan rette sig mod personer eller selskaber, hvor told- og skattemyndighederne positivt ved, at der er tale om en erhvervsdrivende eller en indeholdelsespligtig mv. Denne positive viden vil typisk bero på, at de pågældende hos myndighederne er registreret som erhvervsdrivende. Men der kan også ske kontrol af erhvervsdrivende, der ikke er registrerede, f.eks. hvor det er helt åbenbart, at der drives (uregistreret) erhvervsmæssig virksomhed.

Med de foreslåede ændringer i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, § 4, nr. 1 og § 5, nr. 1, vil skattemyndighederne få mulighed for at udvide kontrollen af erhvervsdrivende/indeholdelsespligtige/momspligtige i henhold til de pågældende love, således at der udover kontrol i lokaler, hvorfra virksomheden drives, også kan foretages kontrol på samtlige de arbejdssteder, hvor den erhvervsdrivende, indeholdelsespligtige mv. udfører sit arbejde.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5, er at give skattemyndighederne mulighed for at foretage kontrol af, om der sker indeholdelse af A-skat mv. (arbejdsgiverkontrol) - eller foreligger eventuel pligt til indeholdelse af A-skat eller andre indeholdelsespligter - i forbindelse med de arbejdssteder, hvor det ikke med sikkerhed kan fastslås, at det arbejde, der udføres, har en erhvervsmæssig karakter, men hvor skattemyndighederne alene har en formodning om, at der udføres arbejde, for hvilket der muligvis skal indeholdes A-skat eller andre skatter og afgifter.

Bestemmelsen, der foreslås indsat i kildeskattelovens § 86 som et nyt stk. 5, udvider således myndighedernes mulighed for at gennemføre arbejdsgiverkontrol fra udelukkende at være kontrol af kendte og registrerede konkrete virksomheders (indeholdelsespligtiges) arbejdsgiverforhold - eller åbenbart uregistrerede virksomheders forhold - til også at være kontrol af de arbejdssteder, hvor myndighederne ikke på forhånd har noget kendskab til, hvilke personer eller virksomheder, der udfører arbejdet på det pågældende arbejdssted, eller om der i det hele taget er tale om, at der udføres lønnet erhvervsmæssigt arbejde.

Samtidig foreslås det i § 3, nr. 5 (den foreslåede § 86, stk. 5, 2. pkt.), at de personer, der skønnes at udføre beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver, og hvor dette er tilfældet, har pligt til at besvare de spørgsmål, som skattemyndighederne stiller vedrørende navn, adresse mv. Også den eksisterende mulighed for skattemyndighederne for at stille spørgsmål efter kildeskattelovens § 86, stk. 4, 2. pkt., ændres således, at der også efter denne bestemmelse fremover består en egentlig pligt til at besvare disse spørgsmål, jf. nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Kontrol af arbejdssteder, hvor arbejdet er bestilt af private

Den helt primære hensigt med den skærpede indsats mod sort arbejde er at få nedbragt det »organiserede« sorte arbejde. Det vil sige de situationer, hvor virksomheder bevidst udbyder og anvender sort arbejdskraft. Sigtet med de udvidede kontrolbeføjelser er således i helt overvejende grad, at skattemyndighederne får adgang til store arbejdssteder, primært byggepladser, hvor begge parter, udbyder/bygherre og entreprenør, er erhvervsdrivende.

Med de foreslåede udvidelser af kontrolbeføjelserne til også at omfatte arbejdssteder, herunder også arbejdssteder hvor der blot er en formodning om, at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver, åbnes der dog også for mulighed for at foretage kontrol på arbejdssteder, hvor det er en privat, der har bestilt arbejdet.

Den udvidede kontroladgang til at foretage kontrol på arbejdsstedet skal naturligvis gennemføres med respekt for boligens ukrænkelighed, og de foreslåede bestemmelser giver således ikke told- og skattemyndighederne mulighed for at gennemføre kontrol på ejendomme, der tjener til privat bolig eller fritidsbolig, herunder heller ikke i situationer, hvor den person, der beboder ejendommen, og dennes familie blot midlertidigt ikke har adresse på ejendommen. Der tænkes

her f.eks. på den situation, hvor der sker genopbygning af en nedbrændt bolig, og hvor den pågældende person og dennes familie midlertidigt bor på en anden adresse. I disse situationer må myndighederne indhente en retskendelse.

Er der derimod tale om en nyerhvervet grund, hvor på der opføres et hus til privat beboelse, og som således endnu ikke tjener - eller, jf. ovenstående eksempel, ikke har tjent - til bolig for ejeren og dennes familie, vil skattemyndighederne på baggrund af dette lovforslag have mulighed for at foretage kontrol på arbejdsstedet.

Bestemmelsen vil således finde anvendelse i den situation, hvor en privat får opført et helt nyt hus til beboelse eller andre bygninger til privat anvendelse udelukkende ved hjælp af professionel, men sort arbejdskraft.

Det er klart, at kontrol efter bestemmelsen i den foreslåede § 3, nr. 5, særlig når den anvendes i situationer, som den ovenfor skitserede, hvor der er tale om, at det er en privatperson, der er bygherre, skal ske under anvendelse af den største forsigtighed, idet arbejdet med f.eks. opførelsen af et hus til privat beboelse, fuldt lovligt kan udføres af ejeren selv og med bistand af dennes familie og venner.

Kontrol af arbejdssteder beliggende på private personers ejendom bør som udgangspunkt ikke finde sted, og bør alene anvendes som »sidste mulighed«. Inden gennemførelse af kontrollen bør skattemyndighederne tage kontakt med ejeren af den ejendom, hvor arbejdet udføres med henblik på at få afklaret de spørgsmål, som skattemyndighederne måtte have vedrørende arbejdets udførelse. Eventuelle kontrolbesøg bør så vidt muligt altid gennemføres efter aftale med ejeren. Kun hvor dette ikke kan lade sig gøre eller, hvor det skønnes, at formålet med kontrolbesøget forspildes, kan kontrolbesøget gennemføres uden forudgående accept fra ejeren. Kontrol - herunder også i den ovenfor skitserede situation, hvor der er tale om en privat person - kan ske efter de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, § 4, nr. 1 og § 5, nr. 1, dvs., at udgangspunktet for kontrollen er en kontrol af den eller de kendte og registrerede eller åbenbart uregistrerede erhvervsdrivende, som udfører arbejdet på det pågældende arbejdssted. Alternativt kan kontrollen ske i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5, dvs. at skattemyndighederne ikke har kendskab til, hvilken erhvervsdrivende, der udfører arbejdet, eller om der i det hele taget er tale om, at arbejdet udføres af én eller flere erhvervsdrivende.

Med de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, § 3, nr. 5, § 4, nr. 1, og § 5, nr. 1, sker der en udvi-

delse af muligheden for at gennemføre kontrol, således at også arbejdssteder i generel forstand fremover er omfattet af mulighederne herfor. Med henblik på i denne forbindelse at understrege respekten for privatboligens ukrænkelighed, er der fundet anledning til at lade det fremgå direkte af lovteksten i de foreslåede bestemmelser, at der ikke kan gennemføres kontrol på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Det skal bemærkes, at der efter de gældende regler dog er adgang til at foretage kontrol i privatboligen i det omfang regnskabsmateriale opbevares i boligen, f.eks. i et hjemmekontor. Der vil fortsat være adgang til det eller de rum i en privatbolig, hvor der opbevares regnskabsmateriale eller andet materiale, som told- og skattemyndighederne efter de berørte kontrolbestemmelser har krav på at få udleveret.

3.2.3 Retssikkerhed

Den praktiske gennemførelse af kontrol på arbejdsstedet skal naturligvis følge den praksis og de retssikkerhedsmæssige principper, der er udviklet på baggrund af de eksisterende regler om kontrol i virksomheder. Således bør kontrolbesøg så vidt muligt forudgående aftales med virksomheden/arbejdsstedet, der skal forevises legitimation, kontrolbesøget skal så vidt muligt gennemføres uden unødige gene for virksomheden mv.

Med vedtagelsen af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (tvangsindgrebsloven) i juni 2004, er en række af disse principper nu fastlagt ved lov. Loven har virkning fra 1. januar 2005.

Gennemførelsen af kontrolbesøg på arbejdsstedet, skal naturligvis ske inden for rammerne af tvangsindgrebsloven. Dette uanset om kontrollen gennemføres som led i kontrol efter de foreslåede regler i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, § 4, nr. 1 og § 5, nr. 1, eller om det sker i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5, dvs. kontrol på et arbejdssted uden forudgående kendskab til den eller de personer/ virksomheder, der udfører arbejdet på det pågældende arbejdssted.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at ikke blot den fysiske gennemførelse af kontrolbesøg er reguleret i tvangsindgrebsloven, også adgangen til at anmode personer om oplysninger, jf. de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 4, 5 og 7 (den foreslåede § 86A, stk. 2), er undergivet reguleringen i tvangsindgrebsloven.

3.2.4 Registrering af de ansatte i en logbog

Med henblik på at sikre, at der allerede fra den første dags ansættelse sker en registrering af, hvem der

F. t. l. vedr. visse skatte- og afgiftslove m.v.

arbejder i virksomheden, vil direktøren for Arbejdsdirektoratet i henhold til et lovforslag herom fra beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at en virksomhed kan pålægges at registrere en række oplysninger om de ansatte allerede fra beskæftigelsens start. Dette krav om, at der dagligt skal føres en »logbog«, vil blive fastsat ved en selvstændig bekendtgørelse herom.

Det foreslås, at skattemyndighederne får en tilsvarende mulighed for at pålægge virksomhederne at føre en »logbog«, således at det til kontrolmæssige formål sikres, at der sker en registrering af de ansatte i virksomheden.

Det foreslås, at uanset om pålægget om at føre »logbog« er givet af told- og skattemyndighederne eller af Arbejdsdirektoratet, som fører kontrol på Beskæftigelsesministeriets område, skal logbogen på begæring forevises de statslige told- og skattemyndigheder til brug for arbejdsgiverkontrollen.

3.3. Udvidede beføjelser på pantområdet

Pligt til tilslutning og mærkning

Det kan i relation til pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke konstateres, at de fleste overtrædelser af reguleringen handler om manglende tilmelding af emballagerne til systemet og manglende mærkning af engangsemballerne.

Efter den gældende regulering i pantbekendtgørelsen skal en importør eller producent af øl eller kulsyreholdige læskedrikke være tilmeldt Dansk Retursystem A/S. Endvidere skal importøren eller producenten tilmelde nye produkt- eller emballagetyper, som importøren eller producenten ikke tidligere har solgt eller udleveret, inden salg eller udlevering af disse.

Tilmelding til systemet og mærkning af emballagerne er imidlertid krumtappen i pant- og retursystemet. Tilmelding af emballagerne er bl.a. nødvendig af hensyn til både returtagning i dagligvarebutikkernes returautomater og til udformning af pantetiketter eller pantmærker, der skal påsættes eller anvendes på engangsemballagø. Pantmærkningen af engangsemballager er nødvendig for at sikre opkrævning og tilbagebetaling af pant i det lukkede pantkredsløb, som udgøres af importører, producenter, Dansk Retursystem A/S, detailhandlere og forbrugere. Pantmærkningen skal således sikre, at systemet ikke udsættes for tab ved udbetaling af pant for engangsemballage, der ikke er indbetalt pant for.

I praksis ses mange former for omgåelse af disse regler i forbindelse med importerede emballager til øl og kulsyreholdige læskedrikke. For at forebygge denne omgåelse foreslås det, at hjemmelsgrundlaget præ-

ciseres, således at emballager mv. først må importeres til erhvervsmæssigt videresalg, når importøren har foretaget den nødvendige tilmelding til systemet. Endvidere foreslås det præciseret, at alle erhvervsdrivende led (dvs. producent/importører, eventuelle mellemhandlere og forhandlere) har en forpligtelse til at påse, at der er foretaget korrekt pantmærkning forud for markedsføring, salg eller udlevering.

Bevaring og beslaglæggelse

Det har i praksis måtte konstateres, at salg af f.eks. øl og visse læskedrikke i upantmærkede engangsemballager fortsætter uhindret efter et tilsynsbesøg, hvor manglende overholdelse af pantreguleringen er påtalt.

For at formålet med tilsynet ikke forspildes og for generelt at forebygge yderligere overtrædelser – og dermed reducere mængden af »illegale« drikkevarer på markedet, foreslås der derfor indført en adgang for tilsynsmyndigheden til at beslaglægge de af en ordning omfattede produkter, varer eller emballager efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74 eller tage produkterne mv. i bevaring. Denne beslaglæggelse eller bevaring skal kunne opretholdes, indtil der er foretaget lovliggørelse af forholdet.

Desuden vil der blive mulighed for at tage emballager i bevaring, som ikke overholder reglerne om tilmelding og mærkning, og som standses under transporten mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land.

3.4. Revisor antages på den erhvervsdrivendes regning

3.4.1 Gældende ret

Skatteregler

Efter skattekontrollovens § 3, stk. 1, skal selvangivelsespligtige, der er bogføringspligtige, inden selvangivelsesfristens udløb indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til den skatteansættende myndighed, som skatteministeren anviser.

Regnskabet skal udarbejdes efter skattemæssige principper og regler, herunder de bestemmelser om form, grundlag og oplysninger, der kræves efter mindstekravsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1068 af 17. december 1999.

Er et skattemæssigt årsregnskab ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med regler, der er fastsat efter lovens § 3, stk. 2, kan der som hovedregel pålægges virksomheden et skattetillæg på 200 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Endvidere er der mulighed for at frem-

tvinge selvangivelsen ved pålæg af daglige bøder. Endelig har den skatteansættende myndighed mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse, hvis selvangivelsen ikke foreligger på ansættelsestidspunktet.

Skønsmæssig skatteansættelse kan endvidere foretages, hvis en erhvervsdrivende vægrer sig ved at efterkomme en begæring fra en skattemyndighed om at indsende sit regnskabsmateriale mv.

Moms- og afgiftsregler

Registrerede virksomheders regnskab skal efter momslovens § 55 kunne danne grundlag for opgørelsen af momstilsvaret for hver momsperiode og for kontrollen med momsens berigtigelse. De nærmere regler herfor er fastsat i momsbekendtgørelsen.

Efter momsbekendtgørelsen skal virksomheden føre et regnskab over leverancer af varer og ydelser til og fra virksomheden, således at de beløb, som virksomheden ved udgangen af hver momsperiode skal angive i momsangivelsen og på listen over EU-leverancer til ToldSkat, fremgår af regnskabet.

For virksomheder, der i forvejen fører et almindeligt forretningsregnskab, vil det normalt ikke være nødvendigt at føre et særligt momsregnskab. Regnskabet skal dog være indrettet på en sådan måde, at de nødvendige oplysninger om momstilsvaret fremgår af regnskabet ved hjælp af særlige konti. Virksomheder, der ikke fører et almindeligt forretningsregnskab, skal føre regnskab i et særligt regnskabshæfte, der udleveres af ToldSkat.

Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, der påhviler en virksomhed, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret.

3.4.2. Forslaget

Det foreslås at indføre mulighed for, at den skatteansættende myndighed efter et konkret skøn kan indgå aftale med en revisor om udarbejdelse af et regnskab på den erhvervsdrivendes regning, hvis det konstateres, at den selvangivelsespligtige ikke har udarbejdet et regnskab, der opfylder mindstekravsbekendtgørelsens regler. Tilsvarende gælder, hvis der slet ikke er udarbejdet et regnskab rettidigt, eller hvis mindstekravsbekendtgørelsens regnskabsbestemmelser i øvrigt ikke er opfyldte. De skattemæssige regnskabskrav i mindstekravsbekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i skattekontrollovens § 3.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsættes begrænset til de situationer, hvor myndigheden efter et konkret skøn vurderer, at ansættelse af en revisor vil re-

sultere i et fyldestgørende skattemæssigt årsregnskab, der kan anvendes som grundlag for selvangivelse eller skønsmæssig ansættelse. Det forudsættes endvidere, at myndigheden i hvert enkelt tilfælde nøje vurderer, om ansættelse af revisor vil være mere formålstjenlig end daglige bøder eller skønsmæssig ansættelse. Ved beslutningen om ansættelse af revisor skal der således bl.a. tages hensyn til den pågældende selvangivelsespligtiges økonomiske formåen, samarbejdsvilje mv. Bestemmelsen forventes derfor anvendt i relativt få tilfælde årligt.

Ordningen finder efter forslaget også anvendelse på de områder, der er omfattet af et registreringsforhold hos ToldSkat, bl.a. moms, lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, samt krav for hvilke en virksomhed skulle have været registreret, f.eks. krav hos uregistrerede virksomheder.

Hvilke revisorer kan der indgås aftale med?

Den skatteansættende myndighed kan kun indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor. Derved sikres bl.a., at uenighed om honorarets størrelse kan indbringes for Responsumudvalget hos Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Responsumnævnet hos Foreningen af Registrerede Revisorer.

Før den skatteansættende myndighed indgår aftale med en revisor, skal myndigheden skriftligt meddele denne beslutning til den selvangivelsespligtige. Den selvangivelsespligtige har derefter generelt tre muligheder for at reagere på denne meddelelse.

For det første kan den selvangivelsespligtige selv indenfor to måneder fra underretningen indsende et behørigt årsregnskab. Hvis dette er tilfældet, bortfalder beslutningen, og den skatteansættende myndighed indgår ikke aftale med en revisor.

For det andet kan den selvangivelsespligtige stille forslag om, hvilken revisor, der skal udarbejde regnskabet. Kan den skatteansættende myndighed godkende forslaget, indgås der aftale med revisoren. Kan den skatteansættende myndighed derimod ikke godkende den selvangivelsespligtiges forslag, f.eks. på grund af revisors inhabilitet, skal fravalget begrundes. Afslaget kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Derved sikres, at klageadgang ikke kan være med til at udsætte udarbejdelsen af årsregnskabet.

For det tredje kan den selvangivelsespligtige undlade at komme med et forslag til valg af revisor. I det tilfælde vil den skatteansættende myndighed udpege en revisor, der kan udarbejde regnskabet. Det forudsættes, at der indgås aftale med en revisor, der har netop den ekspertise, der er tilstrækkelig for at udarbejde

den selvangivelsespligtiges regnskab. Det vil blive overvejet, om regnskabsopgaven skal udliciteres.

Aftale med revisor er en aftale mellem den skatteansættende myndighed og revisor. Derfor er det den skatteansættende myndighed, der som udgangspunkt betaler honoraret til revisor.

Den arbejdsopgave, som revisoren udfører, er imidlertid en opgave, som den selvangivelsespligtige i forvejen skulle have sørget for blev udført. Betaling af honoraret anses derfor for et udlæg for den selvangivelsespligtige, som den skatteansættende myndighed har haft.

Den selvangivelsespligtige har derfor efter forslaget pligt til helt eller delvist at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret.

Hvornår kan revisorordningen anvendes?

Muligheden for at den skatteansættende myndighed kan indgå aftale med en revisor, er efter den foreslåede lovbestemmelse overladt til et konkret skøn fra den skatteansættende myndighed. Eneste betingelser er som udgangspunkt, at regnskabsmaterialet ikke i væsentligt omfang opfylder lovgivningens krav, og fristen for indsendelse eller udarbejdelse af regnskabsmateriale er overskredet.

Det er især hensigten, at revisorordningen skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenbart ikke agter at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt og ikke agter at efterkomme myndighedernes anmodning om indsendelse af behørigt regnskab mv. Dette vil være tilfældet, hvis den erhvervsdrivende afleverer usorteret regnskabsmateriale til skattemyndighederne, eller hvis den erhvervsdrivende afleverer et regnskab af en standard, der gør det uanvendeligt for skattemyndighederne. Det forventes derfor, at revisorordningen kun vil blive anvendt i begrænset omfang.

Revisorordningen kan dog ikke finde anvendelse i de situationer, der er reguleret i konkursloven, f.eks. betalingsstandsning og konkurs.

Den klassiske situation vil være, at kontrolmedarbejderne ved indledning af kontrol af en erhvervsdrivende konstaterer, at virksomhedens regnskab ikke er ført eller ikke er ført i overensstemmelse med de almindelige regnskabsforskrifter. Den erhvervsdrivende er således i besiddelse af bilagsmaterialet, men regnskab er ikke udfærdiget. Men sanktionen kan først tages i brug, når selvangivelsen ikke er kommet til tiden.

Med henblik på at kunne kontrollere skattebetaling, rekonstruerer myndighederne allerede i dag regnska-

bet med udgangspunkt i det foreliggende ubehandlede regnskabsmateriale. Dette er en ressourcekrævende proces, men i dag er der ingen alternativer hertil, hvis der skal foretages regulering som følge af kontrollen.

Manglende bogføring i sig selv afværger allerede i dag, ikke en kontrol. Derfor gennemføres sådanne kontroller, men det vil være rimeligt at lade den erhvervsdrivende betale for revisorbestand hertil, således at skattemyndigheden fritages for denne opgave.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger, hvor andre situationer er omtalt.

4. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Miljømæssige konsekvenser

Udvidede beføjelser på pantområdet

Den styrkede håndhævelse og den præventive effekt af sanktioneringen ved manglende overholdelse af miljøreguleringen, herunder reglerne om pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke, vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser.

Den styrkede håndhævelse og den generelt præventive effekt i de foreslåede sanktioner vurderes at medføre en reduktion af salget af upantmærkede emballager. Herved sandsynliggøres, at en større andel af de omsatte emballager til øl og visse læskedrikke indgår i pant- og retursystemet og returneres hertil. Dermed øges genanvendelsen af emballagematerialerne. Samtidig sikres det, at emballagerne ikke bliver henkastet i naturen, på gaderne eller generelt i det offentlige rum.

Øvrige forslag

De øvrige forslag skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Udvidede beføjelser på pantområdet

Lovforslaget har som rammelov i sig selv ingen væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Konsekvenserne vil først kunne vurderes i forbindelse med den konkrete udmøntning af loven og de enkelte pant- og returordninger.

I det væsentlige tilsigter lovforslaget alene at sikre, at flere producenter, forhandlere og importører reelt overholder den eksisterende regulering af pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke.

Forslaget vil ved den konkrete udmøntning i udgangspunktet alene have konsekvenser for de interessenter (producenter, importører og forhandlere), der i dag ikke overholder reguleringen. Den manglende overholdelse af pantreglerne kan ses som konkurrenceforvridende i forhold til de producenter, importører og forhandlere, der faktisk overholder reglerne. Det antages således, at forslaget vil have en positiv effekt på dette konkurrenceforhold, der også vil kunne have en positiv økonomisk effekt for de erhvervsdrivende, der overholder pantreglerne. Denne effekt kan dog ikke kvantificeres.

Udnyttelse af hjemlen til at kræve tilslutning til en pantordning mv. allerede forud for den første import af varer, produkter eller emballager omfattet af en pantordning, medfører alene en fremrykning af de eksisterende administrative procedurer i forbindelse med overholdelse af en regulering. Der er ikke tale om, at der indføres nye initiativer, der er bebyrdende for aktørerne på området. Forslaget vurderes derfor ikke at have væsentlig administrative konsekvenser for importørerne mv.

Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog) samt de øvrige forslag

For virksomheder, der har orden i forholdene medfører lovforslaget ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Øvrige forslag

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler. Styrelsen vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amt og kommuner

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at indebære engangsudgifter på ca. 1.250.000 kr. til information. Der kan desuden opstå et tab for staten i de tilfælde, hvor et revisorhonorar ikke kan inddrives.

Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog)

Det er hensigten, at de udvidede kontrolbeføjelser skal være med til at nedbringe anvendelsen af sort ar-

bejde. Dels vil de foreslåede ændringer skærpe told- og skattemyndighedernes muligheder for at gennemføre kontrol, og derudover skønnes de forbedrede kontrolmuligheder også at have en vis præventiv effekt. Hvis denne intention lykkes, vil det på længere sigt betyde en øget skattebetaling. Det er dog ikke muligt at sætte beløbstørrelser på.

Udvidede beføjelser på pantområdet

Lovforslaget tilsligter at effektivisere håndhævelsen vedrørende miljøretilige pantordninger – og er udmøntet særligt med henblik på en mere effektiv håndhævelse af pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke. Der foreslås således indført en række redskaber, som i visse situationer kan lette myndighedernes arbejde, og som i høj grad vil målrette og styrke håndhævelsen.

Lovforslaget har som rammelov i sig selv ingen væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Konsekvenserne vil først kunne vurderes i forbindelse med den konkrete udmøntning af loven og de enkelte pant- og returordninger.

Der forventes i forbindelse med ændring af bekendtgørelsen om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke et let øget ressourceforbrug hos de statslige myndigheder. Der vil således skulle afsættes ressourcer til det øgede tilsyn, der vil blive foretaget i regi af ToldSkat. Det forudsættes i den forbindelse, at miljøministeren vil udnytte bemyndigelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 c, stk. 2, til at anvende indtægtsførte, men ikke indløste pantmidler fra Dansk Retursystem A/S, til dækning af statens udgifter til den forøgede kontrol.

Finansieringen af den forøgede kontrol vil således ske ved de henstående overskydende pantmidler og ikke gennem gebyrer, som betales af de importører, producenter og forhandlere, der overholder pantbekendtgørelsens regler.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for amter eller kommuner.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Udvidede beføjelser på pantområdet

Lovforslaget berører udelukkende erhvervsvirksomheder, der driver virksomhed, der indebærer salg, udlevering eller markedsføring af pantbærende produkter, varer eller emballager – herunder emballager til øl og visse læskedrikke. Lovforslaget vurderes derfor ikke at have nogen væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for borgerne.

Øvrige forslag

De øvrige forslag skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Udvidede beføjelser på pantområdet

Lovforslaget indeholder overvejende bemyndigelsesbestemmelser, som ikke i sig selv indeholder EU-retlige aspekter. Der vil blive foretaget notifikation til Kommissionen, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes konkret. Herunder vil udkastet til en ny bekendtgørelse om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke blive notificeret efter emballagedirektivet og informationsproceduredirektivet som foreskrevet i den relevante EU-regulering.

Øvrige forslag

Forslaget indeholder ikke herudover EU-retlige aspekter.

10. Kommunikationsplan

Udvidede beføjelser på pantområdet

Målgruppen for forslaget er i første række tilsynsmyndighederne for den etablerede pantordning for emballager til øl og visse læskedrikke, men selvfølgelig også de virksomheder, som myndighedernes afgørelser vil blive rettet til. Eventuel information vil ske i forbindelse med den konkrete udmøntning af lovforslaget ved ændring af pantbekendtgørelsen.

Øvrige forslag

Den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde skønnes at være en orientering af de relevante brancheorganisationer i forbindelse med udsendelse af et nyhedsbrev. Samtidig bør der foretages en opdatering af de forskellige vejledninger på ToldSkat hjemmeside. Det skønnes ikke at være nødvendigt at fastsætte særlige succeskriterier i kommunikationsplanen.

11. Høring

Lovforslaget forventes sendt i høring samtidig med fremsættelsen hos følgende organisationer og virksomheder:

Advokatsamfundet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Benzinhandlerernes Fælles Rep., Bryggeriet Landkær A/S, Bryggeriet Vestfyen, Bryggeriforeningen, Coca Cola Danmark A/S, Coop Danmark, Dagrofa, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Handel & Service, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Retursystem A/S, Dansk Supermarked, Dansk Tips-tjeneste A/S, Dansk Transport og Logistik, Danske Drikkevarer Importører, Danske Ølentusiaster, De Samvirkende Købmandsforeninger, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DI (Dansk Industri), Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Dagligvare Grossister, Foreningen af Danske Bryghuse, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Grøn Information, Hancock Bryggerierne A/S, Harboes Bryggeri A/S, HORESTA, HTS Interesseorganisation, Håndværksrådet, Justitsministeriet, Kammeradvokaten, Karton & Miljø, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, LO – Landsorganisation, Ministeriet for Fødevarer, landbrug og fiskeri, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Restaurations Branchens Forbund, Skatteministeriet, Temacenter for affald, TheoBrands A/S, Tobaksindustrien, Told- og Skattestyrelsen, Udenrigsministeriet, VSOD (Vin og Spiritusorganisationen i Danmark), Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Høringsnotat vil efterfølgende blive fremsendt til Folketinget.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	<p><i>Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog)</i></p> <p>Hensigten med de udvidede kontrolbeføjelser er at nedbringe anvendelsen af sort arbejde. Hvis denne intention lykkes, vil det på længere sigt betyde en øget skattebetaling. Det er dog ikke muligt at sætte beløbsstørrelser på.</p> <p><i>Udvidede beføjelser på pantområdet</i></p> <p>Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for amter eller kommuner.</p>	<p><i>Øvrige forslag</i></p> <p>Gennemførelse af lovforslaget skønnes at indebære engangsudgifter på ca. 1.250.000 kr. til information. Der kan opstå et tab for staten i de tilfælde, hvor et revisorhonorar ikke kan inddrives.</p>
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Udvidede beføjelser på pantområdet</i></p> <p>Forslaget vurderes ikke at have væsentlig administrative konsekvenser for importørerne mv.</p> <p><i>Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog) samt de øvrige forslag</i></p> <p>For virksomheder, der har orden i forholdene, medfører lovforslaget ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.</p>	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne	<p><i>Udvidede beføjelser på pantområdet</i></p> <p>Lovforslaget vurderes ikke at have nogen væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for borgerne.</p> <p><i>Øvrige forslag</i></p> <p>De øvrige forslag skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.</p>	Ingen

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Miljømæssige konsekvenser	<i>Udvidede beføjelser på pantområdet</i> Forslaget vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser. <i>Øvrige forslag</i> De øvrige forslag skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<i>Udvidede beføjelser på pantområdet</i> Lovforslaget indeholder overvejende bemyndigelsesbestemmelser, som ikke i sig selv indeholder EU-retlige aspekter. Der vil blive foretaget notifikation til Kommissionen, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes konkret. Herunder vil udkastet til en ny bekendtgørelse om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke blive notificeret efter emballagedirektivet og informationsproceduredirektivet som foreskrevet i den relevante EU-regulering. <i>Øvrige forslag</i> Forslaget indeholder ikke herudover EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse påtænkes anvendt i den situation, hvor de statslige told- og skattemyndigheder i forbindelse med en kontrolaktion eller lignende kontrol har konstateret grov eller gentagen overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen ved den pågældende forhandler, og forhandleren har vedtaget ét eller flere administrative bødeforelæg eller er endelig domfældt for overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen. De statslige told- og skattemyndigheder vil på den baggrund videregive oplysningerne til bevillingshaveren, Dansk Tipstjeneste A/S, med henblik på, at Dansk Tipstjeneste A/S kan vurdere, om forhandlerkontrakten skal ophæves.

Til § 2

Til nr. 1

Efter forslaget kan den skatteansættende myndighed lade udarbejdelse af regnskab foretage af en statsautoriseret eller en registreret revisor for skatteydere regning. Bestemmelsen omfatter de erhvervsdrivende, der er omfattet af selvangivelsespligt efter skattekontrollovens bestemmelser.

Den 7. oktober 2004 er der fremsat forslag om ændring af skattekendelsesloven og opkrævningsloven (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebøderne)(L 31). Lovforslaget går bl.a. ud på at gøre det muligt at indarbejde regnskabsdata, der er nødvendige for skattemyndighedernes udvælgelse af ligningsegne virksomheder, i selvangivelsen. Dette vil gøre det muligt at afskaffe virksomhedsskemaet og – for langt hovedparten af virksomhederne – at ophæve kravet om, at der med selvangivelsen skal indsendes et skatteregnskab for virksomheden. Dog skal skattemyndighederne kunne kræve skatteregnskabet - eller dele af skatteregnskabet - indsendt, hvis virksomheden udtages til ligning. Forslaget ændrer ikke ved, at der fortsat skal bogføres og udarbejdes regnskab efter bogførings- og regnskabslovgivningens almindelige regler. Det er alene indsendelseskravet, som i denne forbindelse foreslås ændret. Det er tanken, at skatteregnskab for en række virksomheder ikke skal indsendes fra og med indkomståret 2006.

Som bestemmelsen er formuleret, kan den både anvendes i forhold til de gældende bestemmelser i skattekendelsesloven og i forhold til de ændringer, der indgår i L 31.

Den foreslåede bestemmelse giver alene adgang til ansættelse af revisor på den erhvervsdrivendes regning, når en række betingelser er opfyldt. Bestemmel-

sen kan finde anvendelse, såfremt der ved selvangivelsesfristens udløb alene er udarbejdet et mangelfuldt eller utilstrækkeligt regnskab, og den selvangivelsespligtige ikke imødekommer myndighedernes opfordring om at tilvejebringe selvangivelse og skattemæssigt regnskab udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav. Det er således bl.a. en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den selvangivelsespligtige skriftligt har fået meddelelse om, at såfremt et fyldestgørende skattemæssigt årsregnskab ikke er indsendt inden to måneder fra meddelelsens datering, antages en revisor på den selvangivelsespligtiges regning fra en given dato herefter.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor den skatteansættende myndighed efter et konkret skøn vurderer, at ansættelse af en revisor vil resultere i et fyldestgørende skattemæssigt årsregnskab, der kan anvendes som grundlag for selvangivelse eller skønsmæssig ansættelse. Den skatteansættende myndighed skal i hvert enkelt tilfælde nøje vurdere, om ansættelse af revisor vil være mere formålstjenlig end daglige bøder eller skønsmæssig ansættelse. Ved beslutningen om ansættelse af revisor skal der således bl.a. tages hensyn til, om der er tilvejebragt eller der kan tilvejebringes tilstrækkeligt regnskabsmateriale mv., den pågældende selvangivelsespligtiges økonomiske formlaan, samarbejdsvilje mv.

Bestemmelsen sigter ikke mod situationer, hvor der er gjort et kvalificeret forsøg på at udarbejde selvangivelse og skattemæssigt årsregnskab. Det er hensigten med bestemmelsen, at den skal finde anvendelse i et begrænset antal tilfælde, hvor den erhvervsdrivende udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenbart ikke agter at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt og ikke efterkommer myndighedernes anmodning om indsendelse af behørigt regnskab mv. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvor den erhvervsdrivende afleverer usorteret regnskabsmateriale til skattemyndighederne eller afleverer et regnskab af en standard, der gør det uanvendeligt.

Det er naturligvis en forudsætning for revisorordningens anvendelse, at der kan tilvejebringes tilstrækkeligt bilags- og regnskabsmateriale til, at revisor kan udarbejde behørigt skattemæssigt årsregnskab.

Den skatteansættende myndighed har ikke pligt til at lægge regnskabet til grund.

Den selvangivelsespligtige har ret til at stille forslag om en bestemt revisor, hvilken i givet fald skal godkendes af den skatteansættende myndighed. Stiller den selvangivelsespligtige ikke forslag om en statsautoriseret eller registreret revisor, indgår den skatteansættende myndighed aftale med en revisor efter

myndighedens valg. Den skatteansættende myndighed skal påse, at honoraret udgøre en rimelig vederlæggelse. Den selvangivelsespligtige har pligt til at refundere de skatteansættende myndigheders udlæg for betaling af revisoren.

Herved stilles den erhvervsdrivende ikke ringere, end hvis den erhvervsdrivende selv havde sørget for at udarbejde skattemæssigt årsregnskab mv. i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

Den skatteansættende myndigheds betaling af honoraret anses, jf. de almindelige bemærkninger, som et udlæg for den selvangivelsespligtige som myndigheden har haft. Den selvangivelsespligtige har derfor pligt til helt eller delvist at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret.

Udgangspunktet er, at den erhvervsdrivende skal betale hele honoraret. Kun i den situation, at opretholdelse af honorarkravet vil forvolde en uoprettelig skade, f.eks. konkurs eller tvangsauktion over privatbolig, kan honorarkravet nedsættes efter en konkret vurdering.

Honoraret opkræves og inddrives ved anvendelse af opkrævningslovens regler om opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter. Det betyder, at hvis skatteyderen ikke betaler honoraret rettidigt, påløber renter efter opkrævningslovens § 7, og at kravet kan inddrives ved modregning eller lønindeholdelse. Der er dog ikke udpantringsret for kravet. Der er ikke fradragret for påløbne renter, jf. forslaget § 8, nr. 1. Selve honoraret anses for at være en driftsomkostning, der er fradragsberettiget, ligesom et revisorhonorar som den erhvervsdrivende selv har afholdt. Revisorudgiften er således fradragsberettiget, når den er forfalden til betaling, uanset om den rent faktisk er betalt.

Til nr. 2

Efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 6, stk. 4, kan der alene foretages kontrol »på stedet«, hvilket efter praksis vil sige i den erhvervsdrivendes forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler eller i lokaler, der ligger i direkte tilknytning hertil.

Det foreslås, at den eksisterende hjemmel til at foretage kontrolbesøg udvides til også at omfatte de arbejdssteder, som ikke ligger i, eller i direkte tilknytning til, virksomhedens fabriks-, kontor- og lagerlokaler mv.

Der kan f.eks. være tale om byggepladser eller de steder, hvor et rengøringsfirma udfører rengøringsarbejde, hyrevogne mv.

Baggrunden for bestemmelsen er primært et ønske om at få adgang til at foretage kontrol på landets byggepladser. Således fremgik det af Rockwool Fondens

Forskningsenheds rapport fra juni 2003, »Sort arbejde i Skandinavien, Storbritannien og Tyskland« af cand.polit. Søren Pedersen, at det sorte arbejde primært findes indenfor for bygge-, anlægs- og håndværksbranchen, og det her har været stigende indenfor de seneste år.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 6, giver skattemyndighederne mulighed for at gennemgå regnskabsmateriale mv. Den foreslåede bestemmelse giver således skattemyndighederne adgang til at foretage gennemgang af regnskabsmateriale mv., der må befinde sig på det pågældende arbejdssted, som er genstand for kontrol.

Det foreslås også, at muligheden for at foretage kontrol på arbejdsstedet skal omfatte »transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt«. Det vil sige, at der kan foretages kontrol i biler, lastbiler, skibe og andre transportmidler, som anvendes af den virksomhed, der er genstand for skattemyndighedernes kontrol. Der har tidligere været nogen tvivl om, i hvilket omfang skattemyndighedernes adgang til kontrol efter skattekontrollovens § 6, stk. 4, også omfatter f.eks. taxier. Med den foreslåede udvidelse af bestemmelsen, vil taxier utvivlsomt også være omfattet af adgangen til kontrol efter skattekontrollovens § 6, stk. 4.

Til nr. 3

Med henblik på at understrege respekten for boligens ukrænkelighed fremgår det af bestemmelsen, at der ikke kan foretages kontrol på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig. Der henvises til bemærkningerne herom under pkt. 3.2.2 under de generelle bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at manglende efterlevelse af det i § 3, nr. 7, foreslåede krav om at føre og på begæring at fremvise en logbog sanktioneres med bøde efter de eksisterende bødebestemmelser i kildeskatteloven.

Til nr. 2

Det foreslås, at manglende efterlevelse af den i § 3, nr. 4 og 5, foreslåede pligt til at besvare skattemyndighedernes spørgsmål sanktioneres med bøde efter de eksisterende bødebestemmelser i kildeskatteloven.

Til nr. 3

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 86, stk. 2, kan der alene foretages kontrol (arbejdsgiverkontrol) »på stedet«, hvilket efter praksis vil sige i den indeholdelsespligtiges forretnings-, fabriks-, kontor- og la-

gerlokaler eller i lokaler, der ligger i direkte tilknytning hertil.

Det foreslås, at den eksisterende hjemmel til at foretage arbejdsgiverkontrol udvides til også at omfatte de arbejdssteder, som ikke ligger i, eller i direkte tilknytning til, virksomhedens fabriks-, kontor- og lagerlokaler mv.

Bestemmelsen er mht. formål, indhold og sit anvendelsesområde identisk med den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 2, og der skal henvises til de til denne bestemmelse knyttede bemærkninger.

Til nr. 4

Efter kildeskattelovens § 86, stk. 4, 2. pkt., kan personer, der skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Hidtil har bestemmelsen således blot fastslået, at skattemyndighederne kan spørge om de nævnte forhold, uden at der har bestået en pligt til at svare herpå. Baggrunden for bestemmelsen var, at der herskede usikkerhed om, i hvilket omfang skattemyndighederne faktisk havde hjemmel til at spørge om disse ting.

Det foreslås, at bestemmelsen skærpes således, at der fremover består en egentlig pligt til at besvare sådanne spørgsmål. Bestemmelsen vil primært finde anvendelse ved razzialignende kontroller.

At den pågældende person, som skønnes at udføre arbejde, benægter, at der består et ansættelsesforhold udelukker ikke i sig selv, at der faktisk kan bestå et ansættelsesforhold. Dette må bero på en konkret vurdering af de faktiske forhold. Således er det nærliggende at antage, at der består et ansættelsesforhold eller et ansættelseslignende forhold med deraf følgende pligt til at indeholde A-skat, hvis en person f.eks. under en kontrolaktion træffes i færd med at udføre arbejde for den indeholdelsespligtige.

Det foreslås, at den der undlader at besvare skattemyndighedernes spørgsmål, kan straffes efter den gældende straffebestemmelse i kildeskattelovens § 75, jf. den foreslåede § 3, nr. 2.

Til nr. 5

Som anført i de generelle bemærkninger giver de eksisterende kontrolbestemmelser alene adgang til at foretage kontrol af konkrete erhvervsdrivende/indeholdelsespligtige/momspligtige, dvs. kontrol af personer eller selskaber, hvor myndighederne positivt ved, at der er tale om erhvervsdrivende, indeholdelsespligtige mv., enten fordi disse er registrerede hos myndighederne eller fordi det er åbenbart, at der drives er-

hvervsmæssig virksomhed, jf. nærmere herom i de generelle bemærkninger.

Der kan imidlertid være en række situationer, hvor det er åbenbart, at der på et arbejdssted, f.eks. en byggeplads, udføres arbejde, der har karakter af at være organiseret, og hvor de, der udfører arbejdet, har karakter af at være professionelle, men hvor skattemyndighederne ikke ved, eller kan se, hvem der udfører arbejdet. I sådanne situationer, hvor skattemyndighederne ikke positivt ved hvilke(n) virksomhed/erhvervsdrivende, der udfører det pågældende arbejde, eller om der i det hele taget er tale om erhvervsmæssigt arbejde, har skattemyndighederne ikke mulighed for med de foreslåede udvidelser af de eksisterende kontrolbestemmelser at få adgang til kontrol på arbejdsstedet.

Et eksempel på anvendelse af bestemmelsen er den situation, hvor skattemyndighederne fra f.eks. en fagforening får meddelelse om, at der på en byggeplads udføres organiseret sort arbejde, og hvor skattemyndighedernes adgang til det pågældende arbejdssted ikke kan gennemføres som led i kontrollen af en eller flere konkrete af myndighederne kendte virksomheder, simpelthen fordi det ikke er synligt, hvem der udfører arbejdet på det pågældende arbejdssted, eller om der i det hele taget er tale om, at der udføres erhvervsmæssigt arbejde.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5, får skattemyndighederne adgang til at foretage arbejdsgiverkontrol på arbejdssteder generelt, uden at det sker som led i kontrollen af en eller flere konkrete og af skattemyndighederne kendte virksomheder. I forbindelse med et sådan kontrolbesøg vil det således kunne konstateres, hvorvidt de personer, der er beskæftiget på det pågældende arbejdssted faktisk er lønmodtagere, herunder om disse er skattepligtige til Danmark, eller om der eventuelt er tale om, hvad der må betragtes som selvstændige erhvervsdrivende, med deraf følgende momspligt. Endelig kan der også være tale om, at de, der udfører arbejdet, anfører at være udstationerede for en udenlandsk virksomhed. I denne forbindelse er det i skattemæssig henseende væsentligt for skattemyndighederne at få afklaret, hvorvidt de pågældende personer faktisk er udstationerede, og om de er skattepligtige til Danmark, f.eks. fordi den udenlandske arbejdsgiver må anses for at have et fast driftssted i Danmark.

Et af de problemer, som skattemyndighederne, særlig efter øst-udvidelsen af EU, har fokus på, er de såkaldte »arme- og benvirksomheder« samt personer, der anfører at være udstationerede.

Med hensyn til »arme- og benvirksomhederne« er der tale om EU-borgere fra (primært) de nye østeuropæiske medlemslande, der som selvstændige erhvervsdrivende udfører arbejdsopgaver – typisk bygge- og håndværksvirksomhed i Danmark – til priser, der ligger betydeligt under de priser, som danske virksomheder kan levere den samme ydelse til. Dette er der naturligvis ikke noget galt i, hvis i øvrigt de registreringsmæssige forhold mv., herunder de skatte- og afgiftsmæssige forhold, er i orden. Et af de afgørende spørgsmål i denne sammenhæng er, hvorvidt der reelt er tale om selvstændig erhvervsdrivende, eller om den pågældende person i realiteten må anses for at være lønmodtager.

Med den foreslåede udvidede adgang i forslagets § 3, nr. 5, til at foretage arbejdsgiverkontrol, får skattemyndighederne også mulighed for at konstatere, om der på det arbejdssted, der er genstand for myndighedernes kontrol, arbejder personer, der som selvstændige erhvervsdrivende udfører arbejde uden at være f.eks. momsregistrerede.

Det er således skatteministeriets opfattelse, at den foreslåede § 3, nr. 5, sikrer skattemyndighederne den fornødne adgang til arbejdssteder, hvor der kan være en formodning om, at der udføres sort arbejde, samt den fornødne adgang til at stille de spørgsmål, som kan afdække, om der på det pågældende arbejdssted udføres sort arbejde af enten personer med lønmodtagerstatus eller personer, der må karakteriseres som selvstændige erhvervsdrivende. Der skønnes således ikke at være behov for at indsætte tilsvarende bestemmelser, som den foreslåede § 3, nr. 5, i skattekontrolloven, arbejdsmarkedsfondsloven og momsloven.

Om den meget begrænsede adgang i øvrigt til at gennemføre kontrol på privatpersoners ejendom skal der henvises til de generelle bemærkninger herom under pkt. 3.2.2.

Til nr. 6

Med henvisningen til stk. 5, sikres det, at skattemyndighederne om nødvendigt kan få politiets bistand ved gennemførelsen af kontrolopgaver efter den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5.

Til nr. 7

Som anført mødes også skattemyndighederne jævnligt med forklaringer om, at når der ikke er indbetalt A-skat for en given person, der åbenbart arbejder i virksomheden, så skyldes det angiveligt, at der er tale om, at personen har første arbejdsdag i virksomheden. Det er som nævnt opfattelsen, at forklaringer om første arbejdsdag oftest dækker over, at personen arbejder sort.

Hensigten med reglerne er at sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, således at skattemyndighederne får mulighed for at kontrollere, om der efterfølgende indeholdes og indbetales A-skat for de pågældende personer.

Arbejdsdirektoratet vil i kraft af en foreslået hjemmel hertil i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., udarbejde regler, der nærmere fastsætter krav, form og indhold til »logbogen«.

Med den foreslåede bestemmelse »kobler« skatteministeriet sig på indholdet af disse regler. Skattemyndighederne får herved, i lighed med Arbejdsdirektoratet, og med samme krav om indhold mv., mulighed for at stille krav til de virksomheder, hvor der ofte antræffes personer med »første arbejdsdag«, om at der skal føres en daglig logbog over de i virksomheden ansatte.

Når der er fundet anledning til, at også told- og skattemyndighederne skal have mulighed for at pålægge virksomhederne at føre en logbog, skyldes det også, at told- og skattemyndighederne generelt har flere kontrolressourcer til rådighed end Arbejdsdirektoratet, og som følge deraf også gennemfører flere kontrolbesøg. Told- og skattemyndighederne har således generelt hyppigere kontakt med virksomheder, hvor anvendelsen af personer »med første arbejdsdag« er særlig udbredt.

Kun virksomheder, der ikke på anden måde registrerer de ansatte gennem lønregistrering, eller som udarbejder ansættelseskontrakter for de ansatte inden ansættelsen, skal kunne pålægges et krav om at føre en logbog.

Det foreslås, at manglende efterlevelse af kravet om at føre en logbog sanktioneres med bøde efter de eksisterende bødestemmelser i kildeskatteloven.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at den eksisterende hjemmel til at foretage kontrol af indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag udvides til også at omfatte de arbejdssteder, som ikke ligger i, eller i direkte tilknytning til, den bidragspligtiges fabriks-, kontor- og lagerlokaler mv.

Bestemmelsen er mht. formål, indhold og sit anvendelsesområde identisk med den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, og der skal henvises til de til disse bestemmelser knyttede bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at den eksisterende hjemmel til at foretage moms kontrol udvides til også at omfatte de arbejdssteder, som ikke ligger i, eller i direkte tilknytning til, den bidragspligtiges fabriks-, kontor- og lagerlokaler mv.

Bestemmelsen er mht. formål, indhold og sit anvendelsesområde identisk med den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, og § 4, nr. 1, og der skal henvises til de til disse bestemmelser knyttede bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget til § 9, stk. 2, nr. 2, er en videreførelse af samme bestemmelse i den gældende lov med den præcisering af bemyndigelsen til miljøministeren, at der i forbindelse med pantordninger skal kunne stilles krav til alle aktørerne, herunder også forhandlere mv. på et marked, om at påse og overholde den efter lovgivningen krævede mærkning af produkterne, varerne eller emballagerne forud for kunderelateret og erhvervs-mæssig markedsføring, udlevering eller salg.

I relation til pantordningen for emballager til øl og visse læskedrikke (reguleret i bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke (herefter pantbekendtgørelsen)) er det i dag alene importørens eller producentens forpligtelse at pantmærke emballagerne forud for markedsføring af emballager med øl mv.

Det kan imidlertid i praksis konstateres, at der sælges upantmærkede engangsemballager særligt i den mindre detailhandel herunder bl.a. i kiosker. Det kan også konstateres, at mange af de små forretningsdrivende enten ikke kender importøren, der har solgt engangsemballagerne til den forretningsdrivende, eller ikke vil opgive dennes navn i forbindelse med tilsynsbesøg.

Med henblik på at forhindre omsætning af upantmærkede engangsemballager forudsættes det, at der med udgangspunkt i nærværende forslag til præcisering af hjemmelsgrundlaget, efterfølgende vil blive fastsat krav i pantbekendtgørelsen om, at også forhandlere indenfor øl- og læskedrikke markedet, som på deres forretningsadresse eller på lagre i tilknytning til denne, har upantmærkede engangsemballager stående, har en forpligtelse til at overholde pantbekendtgørelsens regler om mærkning.

Det bemærkes, at »forhandlere mv.« i denne sammenhæng skal forstås som enhver, der erhvervs-mæs-

sigt udbyder produkter, varer eller emballager, og som ikke er producent eller importør. Dette omfatter også restaurationer, auktionshuse og konkursboer mv., der sælger emballager omfattet af pantordningen, samt producenter og importørers egne dagligvarebutikker mv.

Det forventes, at systemet fortsat vil være indrettet således, at pantmærkning i udgangspunktet påhviler importørerne og producenterne forud for salg og udlevering af engangsemballagerne. Forpligtelsen vil dog med det nye hjemmelsgrundlag »følge« engangsemballagen på en sådan måde, at den til enhver tid værende kommercielle ihænder af emballagen selvstændigt er forpligtet til at foretage korrekt pantmærkning, hvis ikke pantmærkning er foretaget af dennes leverandør.

Dette medfører, at også forhandlere er forpligtet til at påse, at emballagen er korrekt pantmærket i henhold til gældende pantregler.

Den, der sælger upantmærket engangsemballage, vil som hidtil kunne straffes med bøde.

Til nr. 2

Forslaget til § 9, stk. 2, nr. 3, er en videreførelse af samme bestemmelse i den gældende lov med den præcisering, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvori der stilles krav om, at aktørerne på et marked tilslutter sig og tilmelder sine produkter mv. til pantordningen forud for den første erhvervs-mæssige import af den pågældende produkt- eller emballagetype mv. med henblik på videresalg.

Bestemmelsen er formuleret generelt, men tænkes anvendt særligt i forhold til det danske pant- og retursystem for emballager til øl og visse læskedrikke.

Med præciseringen tydeliggøres, at der i en konkret pantordning kan stilles krav om, at importører og principielt også forhandlere og producenter formelt har tilsluttet sig ordningen og tilmeldt de af en konkret pantordning omfattede produkter, varer eller emballager, inden den pågældende importerer eller markedsfører det første parti af produkterne til videresalg i Danmark.

Det bemærkes, at der ved »tilsluttet« forstås, at importøren mv. skal være tilmeldt pant- og retursystemet, ved at lade sig registrere med forretningssted og lagerlokationer, CVR-nr. og lignende nødvendige oplysninger, og at den pågældende skal have tilmeldt emballagerne. Med »tilmeldte emballager« forstås, at emballagen skal være tilmeldt pant- og retursystemet med specifikke oplysninger om bl.a. emballagens volumen, form, indhold (i form af øl eller læskedrikke), navn på producenten og EAN-varenumret.

Det kan i praksis konstateres, at den overvejende del af de upantmærkede engangsemballager med øl og læskedrikke, der finder vej til de danske butikker, importeres til landet fra henholdsvis Tyskland og Sverige.

Efter Folketingets vedtagelse af lov om ændring af lov nr. 1059 af 17. december 2002 om afgift af mineralvand mv. og andre love (ændring af regnskabsbestemmelser, skærpede bøder), populært omtalt som »colaloven«, har ToldSkat gennemført over 800 målrettede kontroller til sikring af, at bestemmelserne blev fulgt. I over 250 tilfælde er der konstateret snyd med regnskaberne, og der er fulgt op med bødesager. Langt de fleste bødesager omhandler drikkevarer (øl og sodavand) i engangsemballager, og i disse tilfælde har forretningerne heller ikke efterlevet pantreglerne. Ved kontrolaktioner i kiosker m.fl. i Københavnsområdet er det imidlertid også i mange tilfælde, hvor der ikke har været det fornødne grundlag for bødesag efter »colaloven«, konstateret, at forretningerne sælger øl og sodavand i engangsemballager uden pantmærke.

Importen og videresalget af de upantmærkede engangsemballager medfører en konkurrenceforvridning i forhold til de importører, producenter og forhandlere, der overholder reguleringen på området, idet det må betragtes som et forvridende konkurrenceparameter, at nogle forhandlere kan sælge emballagerne med øl og sodavand mere end 1 kr. billigere end andre forhandlere, fordi der ikke er betalt pant og gebyrer til pant- og retursystemet.

Med henblik på at reducere mængden af emballager, der søges unddraget pantordningen, er det med udgangspunkt i det foreliggende forslag til ændret hjemmelsgrundlag derfor intentionen, at der efterfølgende i pantbekendtgørelsen fastsættes regler om importørens forpligtelser til at tilslutte sig og tilmelde nye emballage- eller produkttyper til systemet forud for den første erhvervs-mæssige import.

Som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger, forudsættes det, at ToldSkat i fremtiden sammen med Miljøstyrelsen skal fungere som tilsynsmyndighed vedrørende det danske pant- og retursystem for emballager til øl og visse læskedrikke.

Herved opnås en synergieffekt ved, at det samtidig med ToldSkats stikprøvekontroller vedrørende afgifter også kan påses, om pantordningen for emballager til øl og visse læskedrikke overholdes. ToldSkat vil således i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke har kunnet redegøre for, om der er betalt afgift af varerne, samtidig påse efterlevelse af pantreguleringen. Overtrædelse af pantreguleringen forventes således medtaget i en samlet sagsfremstilling, kendelse, bødefor-

handling, bødeforelæg mv., som ToldSkat udformer efter afgiftslovgivningen og pantregulering.

ToldSkat har i toldloven hjemmel til at foretage kontrol af køretøjer i trafik mellem det danske toldområde og et andet sted i EU's toldområde. Bestemmelsen giver told- og skattemyndighederne mulighed for at standse alle køretøjer, der kan medbringe punkt-afgiftspligtige varer, som f.eks. sodavand og øl beregnet til videresalg.

Forslaget til præcisering af § 9, stk. 2, nr. 3, forventes udnyttet i forbindelse med revision af pantbekendtgørelsen, således at ToldSkat ved kontrol af køretøjer ved indrejse i det danske toldområde også vil kunne foretage kontrol af, om en erhvervsmæssig import af emballager med øl og læskedrikke er tilmeldt efter reglerne i pantbekendtgørelsen.

Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en erhvervsmæssig import, har ToldSkat en række formodningsregler, som også forventes anvendt ved vurderingen af, om der er tale om en erhvervsmæssig import i relation til pantreguleringen for emballager til øl og visse læskedrikke.

Det er i EU's cirkulationsdirektiv fastsat, at varer omfattende af harmoniserede punktafgifter (bl.a. øl, vin og spiritus), som privatpersoner anskaffer til eget brug, og som de selv medfører, skal beskattes i det land, hvor varerne er anskaffet. Der skal lægges vægt på, om der er tale om varer, som den rejsende medtager til sig selv, og som udelukkende er bestemt for den rejsende personligt eller dennes husstand, herunder private gæster.

Varer, der medtages til eller for andre personer, der ikke deltager i den pågældende rejse, herunder varer, der indføres med henblik på videresalg, kan ikke anses for at være til eget brug.

Cirkulationsdirektivet fastsætter vejledende mængder for, hvad der anses for at være til eget brug. For øl er den vejledende mængde 110 liter, svarende til 330 dåser øl á 33 cl. Indføres mindre mængder end de vejledende mængder, vil indførslen almindeligvis kunne anses for at være til eget brug. Ved vurderingen af om der er tale om erhvervsmæssig indførsel, hvor der skal betales afgift, ses på forskellige forhold som eksempelvis transportmidlets art (atypisk transportmidler for privatpersoner, f.eks. vare- eller lastbiler), transporthyppighed og personens forretningsmæssige status (f.eks. kioskejer).

Varer for hvilke, der i EU ikke eksisterer harmoniserede afgifter (som f.eks. sodavand), vurderes i princippet ud fra samme kriterier, dog med den forskel, at der ikke findes vejledende mængder, hvorfor der i dis-

se tilfælde foretages en konkret afvejning i hvert enkelt tilfælde.

Den foreslåede hjemmel forventes anvendt således, at ToldSkats kontrol mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land som tilsynsmyndighed også for pantreguleringen vil kunne kræve at få forevist tilmeldingsbevis for importøren og emballagerne.

Kan tilmeldingsbevis ikke forevises, vil ToldSkat kunne forlange, at importøren eller den, der handler på hans vegne, foretager tilmelding som importør til systemet samt tilmelding af emballagerne på stedet. Denne tilmelding vil blive sendt til Dansk Retursystem A/S tillige med en angivelse af arten og omfanget af importen. ToldSkat vil ligeledes med forslaget til § 111 a kunne tage emballagerne i bevaring. Det forhold, at importøren ikke har tilmeldt sig eller emballagerne forud for importen, vil endvidere skulle sanktioneres med bøde for manglende overholdelse af reguleringen.

Det forhold, at der forefindes emballager, der ikke er tilmeldt systemet på importørernes mv. lagre, vil endvidere skulle sanktioneres med bøde for manglende overholdelse af pantreguleringen.

Hvis der ved kontrol i detailbutikker, der selv importerer emballager med øl og visse læskedrikke, findes ikke tilmeldte engangsemballager, skal tilsynsmyndigheden stille krav om tilmelding til systemet og beslaglægge emballagerne efter forslaget til § 111 a, eller tage disse i bevaring.

Det vurderes, at kravet om tilmelding forud for den første erhvervsmæssig import ikke vil berøre de importører, der overholder reguleringen, idet disse importører allerede i dag foretager den fornødne tilmelding til systemet forud for import med henblik på videresalg.

Det vurderes imidlertid, at kravet om tilmelding til systemet allerede forud for importen giver mulighed for et øget og langt mere effektivt tilsyn, der reelt vil være egnet til at reducere mængden af ikke tilmeldte og upantmærkede engangsemballager.

Til nr. 3

Med forslaget præciseres i forhold til den gældende bestemmelse, at miljøministeren bemyndiges til at udforme en revisionsinstruks, der stiller krav til revision af forhold omfattende af de forvaltningsmæssige og de regnskabsmæssige regler for et selskab efter lovens § 9, stk. 3. Revisionsinstruksen vil herunder kunne stille krav om den valgte revisors medvirken ved myndighedskontrollen af selskabet.

Der vil med præciseringen kunne etableres revisionsinstrukser, der stiller særlige krav til den for selskabet ansvarlige revisor udover det, der normalt kræves af en revisor i henhold til gældende regler om revisorers virksomhed. Herunder krav om, at den for selskabet ansvarlige revisor giver de kompetente myndigheder oplysninger om uregelmæssigheder i administrationen og om overtrædelser af konkrete regler af betydning for selskabet og den konkrete ordning.

I relation til pantordningen for emballager til øl og visse læskedrikke præciseres hjemlen således, at ministeren i en revisionsinstruks kan fastsætte særlige regler om den for Dansk Retursystem A/S valgte revisor, herunder særlige regler om revisors kontrol- og oplysningspligt overfor selskabet og Miljøstyrelsen.

Endvidere tænkes der i relation til pantordningen for emballager til øl og visse læskedrikke på, at revisoren skal kunne forpligtes til at iagttage og informere myndighederne, hvis ikke de for ordningen fastsatte regler for gebyrberegning overholdes. Dette er essentielt i forhold til det generelle princip om, at hver emballage alene skal bære de omkostninger, som emballagen påfører systemet i overensstemmelse med de principper, der generelt gælder for offentlige myndigheders fastsættelse af gebyrer, herunder Finansministeriets vejledende retningslinier.

Herudover foreslås ikke ændringer i bestemmelsens tekst eller indhold.

Til nr. 4

Der foreslås indført en udpantningsret for tilsynsmyndigheden for de omkostninger, der opstår ved beslaglæggelse eller bevaring af varer, produkter eller emballager, der ikke opfylder kravene i miljølovgivningen.

Ved beslaglæggelse eller bevaring af varer, produkter eller emballager vil der typisk være udgifter til transport og opbevaring indtil lovliggørelsen er foretaget. I tilfælde af, at lovliggørelsen ikke foretages, vil der endvidere kunne forekomme udgifter til bortsalg af partierne af tilbageholdte varer mv. på auktion eller i sidste ende destruktion af det tilbageholdte.

Alle disse udgifter vil kunne kræves betalt af den, der ejer de ikke lovlige partier af produkter, varer eller emballager eller den, der har dem i besiddelse på tidspunktet for tilsynet eller ved kontrollen.

Det bemærkes, at ved salg på auktion vil det indkomne provenu fra auktionen, først og fremmest blive anvendt til dækning af det offentlige omkostninger i forbindelse med beslaglæggelse eller bevaring samt bortsalg på auktion, jf. lovforslagets § 6, nr. 5. Ud-

pantningsretten vil i dette tilfælde alene kunne bringes i anvendelse for udgifter, der ikke opnås dækning for ved det indkomne auktionsprovenu.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indføres en mulighed for tilsynsmyndigheden til at beslaglægge partier af varer, produkter eller emballager eller tage disse i bevaring, når disse varer mv. ikke opfylder miljølovgivningens krav til tilslutning til pantordninger mv. eller kravene om mærkning af produkterne mv. Beslaglæggelse skal ske under hensyntagen til reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

Retsplejelovens kapitel 74 indeholder i §§ 801 til 807d regler om beslaglæggelse. I forbindelse med tilsyn med pantreglerne, vil ToldSkat kunne foranledige beslaglæggelse af ulovlige varer, produkter og emballager med henvisning til retsplejelovens § 801, stk. 1, nr. 1 og 2, med henblik på sikring af bevismidler, samt for at sikre det offentlige krav på sagsomkostninger, konfiskation eller bøder.

Retsplejelovens § 802, stk. 1, indeholder hjemmel til beslaglæggelse af genstande, som den mistænkte har rådighed over, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, jf. dog retsplejelovens § 802, stk. 2, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage.

Retsplejelovens § 802, stk. 2, indeholder hjemmel til beslaglæggelse af gods, som den mistænkte ejer, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre det offentlige krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller foretredes krav på erstatning i sagen.

Retsplejelovens § 805, stk. 1, fastslår, at der skal være proportionalitet mellem indgrebet og sagens betydning. I henhold til retsplejelovens § 805, stk. 2, er der mulighed for, at tilsynsmyndigheden, i det tilfælde at indgrebet øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder sikkerhedsstillelse, træffer skriftlig aftale herom med den, mod hvem indgrebet retter sig.

Retsplejelovens § 806 indeholder reglerne om domstolsprøvelse, idet det er domstolene, der som udgangspunkt træffer afgørelse om beslaglæggelse. Det forventes, at tilsynsmyndigheden med henblik på at stoppe det ulovlige salg af varer, produkter eller em-

ballager, som ikke opfylder regler om tilmelding til pant- og returordninger eller pantmærkning, vil kunne foretage beslaglæggelse på stedet og efterfølgende fremsætte sagen for retten indenfor 24 timer, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3, hvis den pågældende anmoder om det. Det bemærkes, at tilsynsmyndigheden kan træffe endelig afgørelse om beslaglæggelsen, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 7. Retsplejelovens §§ 807 til 807d indeholder nærmere regler om gennemførelse af beslaglæggelse m.v.

Det foreslås i forslaget til § 111 a, stk. 3, at produkterne, varerne eller emballagerne henstående hos producenter, importører eller forhandlere skal kunne beslaglægges eller tages i bevaring af tilsynsmyndigheden, indtil den, der godtgør adkomst til varerne mv., lovliggør forholdet ved tilmelding og/eller mærkning til den relevante pant- eller returordning. En sådan tilmelding vil kunne ske på stedet.

Bestemmelsen er udformet generelt til brug for varer, produkter eller emballager, der er eller vil blive omfattet af pantordninger efter miljølovgivningen. På nuværende tidspunkt er der alene etableret en pantordning for emballager til øl og visse læskedrikke, hvorfor bestemmelsen for nuværende alene tænkes anvendt i forbindelse med overtrædelser af denne ordning.

I relation til pantsystemet for emballager til øl og visse læskedrikke kan der efter de gældende regler, når det ved kontrolbesøg i detailhandlen, restauranter mv. konstateres, at der markedsføres eller sælges engangsemballage omfattet af pant- og retursystemet uden den krævede pantmærkning, rejses tiltale efter pantbekendtgørelsen. Overtrædelser af bekendtgørelsen kan straffes med bøde. Tilsynsmyndigheden vil endvidere henstille, at varepartiet skal pantmærkes, men har i dag ingen retshåndhævelsesmidler til at få dette effektueret på stedet. I praksis betyder dette, at salget af upantmærkede engangsemballage kan fortsætte uhindret, når tilsynsmyndigheden forlader forretningsstedet, hvilket typisk sker.

For at formålet med tilsynet ikke forspildes, og for at hindre en fortsat overtrædelse af reglerne om pantmærkning, foreslås det derfor i § 111 a, stk. 1, at tilsynsmyndigheden skal kunne beslaglægge de på forretningsstedet og de i forretningsstedet tilhørende lagerlokaler henstående upantmærkede emballager. Hermed menes alle de lokaler, som den forretningsdrivende umiddelbart har adgang til fra forretningsstedet – herunder lagerfaciliteter i samme ejendom eller nærliggende ejendomme. Tilsynsmyndigheden vil samtidig kunne kræve, at forhandleren (ejereren eller

den erhvervsdrivende, der har emballagerne i besiddelse på tidspunktet for tilsynet) umiddelbart foretager de nødvendige skridt for tilslutning til pantsystemet og påsætning af pantmærker, inden den pågældende får emballagerne udleveret.

Personkredsen er defineret således, at både den, der ejer varerne, produkterne eller emballagerne og den, der har dem i besiddelse på et forretningssted er omfattet. Personkredsen er afgrænset således, for at hindre omgåelse af pantreglerne med henvisning til, at de varer, produkter eller emballager, der henstår i en forretning, ikke tilhører forretningens indehaver, og at denne derfor ikke kan være ansvarlig for forholdet.

Endvidere foreslås i § 111 a, stk. 2, indført en mulighed for tilsynsmyndigheden til at tage partier af produkter, varer eller emballager i bevaring, når disse i forbindelse med tilsyn af transporter mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land findes ikke at overholde de til pantreglerne hørende tilmeldingsforpligtelser. Modsat beslaglæggelse efter forslaget til ny § 111 a, stk. 1, er der ikke krav om, at bevaring efter denne bestemmelse skal ske under hensyntagen til reglerne i retsplejelovens kapitel 74. Forslaget minder derfor om den tilsvarende bestemmelse i toldlovens § 83, stk. 1, 1. pkt. Bevaringsbestemmelsen tænkes alene anvendt ved klart objektivt konstaterbare overtrædelser af reguleringen. Dvs. hvor importøren ikke er tilmeldt pant- og returordningen.

Det foreslås i § 111 a, stk. 3, at når forholdet er lovliggjort i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 9 og regler udstedt i medfør heraf, herunder ved forevisning af dokumentation for tilmelding og køb af pantetiketter, kan emballagerne udleveres til den, der godtgør adkomst til varerne m.v.

Det er ligeledes efter bestemmelsen et krav, at de sagsomkostninger, som påløber i forbindelse med bevaringen eller beslaglæggelsen, herunder transport af emballagerne og omkostninger til opbevaring af emballagerne, skal betales forud for udlevering.

Det bemærkes, at der alene vil kunne kræves betaling for faktisk dokumenterbare udgifter i forbindelse med bevaringen eller beslaglæggelsen. I den forbindelse bemærkes, at det påtænkes at anvende Dansk Retursystem A/S' lagerfaciliteter til opbevaringen af emballagerne, idet dette vurderes at være langt billigere end at anvende professionelle lagerhoteller. Opbevaring hos Dansk Retursystem A/S har endvidere den fordel, at eventuel efterfølgende destruktion vil kunne foregå kontrolleret – samtidig med at det sikres, at de destruerede emballagematerialer genanvendes på korrekt vis. Dansk Retursystem A/S vil på baggrund af omkostningerne til lagerfaciliteterne beregne

en takstpris pr. emballage, og denne takstpris skal godkendes af Miljøstyrelsen.

Hvis ikke lovliggørelsen af forholdet har fundet sted senest 2 måneder efter udløbet af den måned, hvor tilbageholdelsen har fundet sted, er tilsynsmyndigheden efter forslaget til § 111 a, stk. 4, bemyndiget til at sælge de beslaglagte eller bevarede varer, produkter eller emballager ved en offentlig auktion.

Det provenu, der kommer ind ved auktionen, skal først og fremmest gå til at dække udgifter til opbevaring, salg, sagsomkostninger og skyldige bøder for overtrædelse af den pågældende pantregulering. Et eventuelt overskydende beløb efter dækning af disse omkostninger vil tilgå ejeren, såfremt denne melder sig inden tre år.

Det bemærkes i den forbindelse, at der for det tilfælde, at der ikke er dækning for det offentlige omkostninger i forbindelse med opbevaring og bortsalg på auktion, foreslås indført en udpantningsret for ikke dækkede omkostninger i lovforslagets § 6, nr. 5.

Med hensyn til sikring og inddrivelse af sagsomkostninger foreslås her en formulering, som svarer til toldlovens § 83, stk. 5. Det vurderes, at bestemmelsen i relation til beslaglæggelse og bevaring af produkter mv., der ikke lever op til pantordningens krav, kunne have betydning for en lille gruppe borgere. Således præciseres, at panthaveres rettigheder vil være sikret i tilfælde af, at reglerne i stk. 3 og 4 finder anvendelse. Ligeledes indebærer bestemmelsen, at betaling af bødekraft og sagsomkostninger ikke ville kunne kræves dækket af dødsboet inden udlevering af varerne eller provenuet efter et bortsalg i det tilfælde, at den ansvarlige er afgået ved døden.

Der pågår p.t. overvejelser omkring en ændring af toldlovens § 83 med henblik på at fremme muligheden for konfiskation. Hvis en sådan ændring bliver gennemført, vil det blive overvejet, om det på sigt anses for nødvendigt at ændre den her foreslåede § 111 a, på tilsvarende måde.

Til § 7

Til nr. 1

Efter forslaget kan de statslige told- og skattemyndigheder lade udarbejdelse af regnskab foretage af en statsautoriseret eller en registreret revisor for skatteydernes regning. Bestemmelsen omfatter de erhvervsdrivende, der er omfattet af selvangivelsespligt efter skattekontrollovens bestemmelser.

Bestemmelsen omfatter krav omfattet af et registreringsforhold hos de statslige told- og skattemyndigheder, bl.a. lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, samt krav, for hvilke en virksomhed skulle have

været registreret, herunder krav hos uregistrerede virksomheder. Der er ikke i bestemmelsen henvist direkte til, at kravet kan inddrives ved lønindeholdelse, da det følger automatisk af opkrævningsloven, og bestemmelsen foreslås indsat i denne lov.

Det er ikke tanken, at bestemmelsen skal finde anvendelse på de situationer, der er reguleret i konkursloven, herunder betalingsstandsning og konkurs.

Udover den klassiske situation, der er omtalt i de almindelige bemærkninger, er nedenfor nævnt nogle situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at bruge revisorordningen. Eksemplerne er ikke udtømmende.

a. Betalte foreløbige ansættelser

Et naturligt anvendelsesområde vil være situationer, hvor en virksomhed har betalt en foreløbig ansættelse efter opkrævningslovens § 4. I visse situationer kan betalingen af denne ansættelse være udtryk for, at virksomheden ved, at en egentlig angivelse for perioden ville betyde et højere afgiftstilsvaret, end det virksomheden er afkrævet ved ansættelsen.

Virksomheden betaler en afgift på 800 kr. for en foreløbig ansættelse. Hvis en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder har fået sit afgiftstilsvaret fastsat ved foreløbig ansættelse for samme registreringsforhold, kan de statslige told- og skattemyndigheder efter gældende regler inddrage den pågældende registrering. Hvis den foreløbige ansættelse kun danner grundlag for fastsættelse af afgiftstilsvaret periodisk, f.eks. for hver anden periode, har de statslige told- og skattemyndigheder ingen sanktionsmuligheder til at fremtvinge korrekte angivelser. Den eneste sanktion, der er knyttet til ansættelsen, er afgiften på 800 kr.

De statslige told- og skattemyndigheder kan opgøre en virksomheds tilsvaret til erstatning af de foreløbige ansættelser i forbindelse med kontrol i virksomheden, men ressourcetrækket hertil sætter en naturlig grænse for, i hvilket omfang dette vil være en realistisk mulighed.

b. Sikkerhedsstillelse som følge af manglende indsendelse af selvangivelse

Hvis en virksomhed, der inden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter, ikke har indsendt sin selvangivelse rettidigt, kan de statslige told- og skattemyndigheder stille krav om sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1 b, for 3-måneders tilsvaret af skatter og afgifter samt for eventuelle restancer, der er oparbejdet i virksomheden.

F. t. l. vedr. visse skatte- og afgiftslove m.v.

Hvis kravet om sikkerhed ikke opfyldes, har de statslige told- og skattemyndigheder ikke yderligere sanktionsmuligheder for at fremskaffe den manglende selvangivelse, bortset fra fremtvingelse af selvangivelse ved pålæg af daglige bøder og skønsmæssig ansettelse.

For sen betaling kan være tegn på, at der ikke foretages løbende bogføring og afstemning af bankkonti. Hvis disse forhold gentagne gange har været påtalt overfor virksomheden, og virksomheden har fået et pålæg om sikkerhedsstillelse på grund af manglende afgivelse af selvangivelse, forekommer det rimeligt, at de statslige told- og skattemyndigheder kan lade en revisor udfærdige selvangivelsen på virksomhedens vegne og i den forbindelse lader revisoren afstemme virksomhedens afgiftstilsvare. De statslige told- og skattemyndigheder har dog ikke pligt til at lægge regnskabet til grund.

c. Sikkerhedsstillelse som følge af at den lovpligtige kapital er trukket ud af virksomheden

Hvis en virksomhed, der inden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter, og har trukket sit lovpligtige kapitalgrundlag ud af selskabet, kan de statslige told- og skattemyndigheder stille krav om sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2, for 3-måneders tilsvare af skatter og afgifter samt for eventuelle restancer, der er oparbejdet i virksomheden.

Det forhold, at kapitalgrundlaget er trukket ud af et forholdsvis nyregistreret selskab, kan være det første faresignal om, at selskabet er på vej til at blive misbragt.

Hvis kravet om sikkerhedsstillelse rejses, før selskabets første regnskabsperiode er udløbet (1. regnskabsår for et selskab kan fastsættes til 1 ½ år) har de statslige told- og skattemyndigheder kun den løbende bogføring med bl.a. periodeafslutninger til brug ved vurdering af aktiviteterne i selskabet. Hvis selskabet

ikke har ladet deres revisor udfærdige et løbende regnskab, forekommer det rimeligt, at de statslige told- og skattemyndigheder lader en revisor udfærdige og afstemme selskabets regnskab frem til d.d. på virksomhedens vegne. De statslige told- og skattemyndigheder har dog ikke pligt til at lægge regnskabet til grund.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til § 8

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 7 opkræves renter ved for sen betaling af den skatteansættende myndigheds eller de statslige told- og skattemyndigheders udlæg for revisorhonorar.

Det foreslås, at der ikke er fradragsret for påløbne renter ved for sen indbetaling af den skatteansættende myndigheds eller de statslige told- og skattemyndigheders udlæg for honorar til revisor. Der gælder hermed de samme regler for renter ved for sen indbetaling af revisorhonorar, som der normalt gælder for renter ved for sen indbetaling af skatte- og afgiftsbeløb.

Til § 9

Til nr. 1

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 2

Det foreslås, at loven har virkning for regnskaber mv. som nævnt i § 2, nr. 1 og § 7, der skal indleveres til henholdsvis skatteansættende myndigheder og de statslige told- og skattemyndigheder efter lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at loven først har virkning for regnskaber, der skal indsendes for indkomståret 2004.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om visse spil, lotterier og væddemål, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. december 2003, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

1. I § 2 indsættes som stk. 4 og 5:

Stk. 2-3. ---

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder kan til bevillingshaveren videregive oplysninger om en forhandlers overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen i forbindelse med den virksomhed, der foregår på forhandlerens forretningssted.

Stk. 5. Bevillingshaveren kan behandle oplysninger om forhandlerens overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen i det omfang, det er nødvendigt til varetagelse af bevillingshaverens forpligtelser i henhold til bevillingen.«

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 12. august 2004, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 3 C. ---

Lovforslaget

1. Efter § 3 C indsættes:

»§ 3 D. Har en selvangivelsespligtig, der er bogføringspligtig, ikke udarbejdet et skattemæssigt årsregnskab, der i væsentligt omfang opfylder betingelserne fastsat efter § 3, eller er årsregnskabet ikke indsendt rettidigt, kan den skatteansættende myndighed indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor om at udarbejde et regnskab for den selvangivelsespligtige. Ved beslutning herom skal der tages hensyn til den selvangivelsespligtiges personlige forhold, herunder betalingsevne. Før den skatteansættende myndighed indgår aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor, skal den skatteansættende myndighed skriftligt meddele denne beslutning til den selvangivelsespligtige. Hvis den selvangivelsespligtige inden to måneder fra underretningen indsender et årsregnskab, der opfylder betingelserne fastsat efter § 3, bortfalder den skatteansættende myndigheds beslutning. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med indsendelse af årsregnskab, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, hvis bogføringslovens regnskabsbestemmelser i væsentligt omfang ikke er opfyldt.

Stk. 2. Den selvangivelsespligtige har inden udløbet af fristen i stk. 1, mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. Stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Kan den skatteansættende myndighed ikke godkende forslaget, skal fravalget begrundes. Myndighedens fravalg af revisor kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Den skatteansættende myndighed udreder honorar til revisor for udarbejdelse af regnskab. Den selvangivelsespligtige har pligt til at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret. Den skatteansættende myndighed kan bestemme, at den selvangivelsespligtige kun skal betale en del af honoraret, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 4. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning og inddrivelse af skattemyndighedernes udlæg til revisor hos den selvangivelsespligtige. Der kan foretages modregning med eventuelle statslige og kommunale tilgodehavender.«

Gældende formulering

§ 6. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skattemyndighederne har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de i stk. 1 og 2 nævnte på stedet at gennemgå deres regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen, og foretage opgørelse af kassebeholdning og lignende. Efter samme regler har skattemyndighederne adgang til hos erhvervsdrivende at foretage opgørelse og vurdering af lagerbeholdninger, besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel. Ejeren og de hos denne ansatte skal yde skattemyndighederne fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen.

Stk. 5-7. ---

§ 74. ---

§ 75. ---

1)-4) ---

Lovforslaget

2. I § 6, stk. 4, indsættes efter »hos de i stk. 1 og 2 nævnte på stedet«: »samt på arbejdssteder udenfor den erhvervsdrivendes lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt«.

3. I § 6, stk. 4, indsættes efter 3. pkt.: »Kontrol som nævnt i 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

§ 3

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer mv. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som bl.a. ændret ved § 9 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og senest ved § 4 i lov nr. 468 af 9. juni 2004, foretages følgende ændring:

1. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 A. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der undlader at følge et pålæg efter denne lovs § 86 A, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2.«

2. I § 75 indsættes som nr. 5:

»5) undlader at efterkomme pligten til at afgive oplysning om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold, eller som forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold.«

*Gældende formulering***§ 86. - - -**

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de indeholdelsespligtige, uanset om disse fører et egentligt regnskab eller ej, på stedet at gennemgå alt regnskabsmateriale og herunder at få forevist skattekort og andre dokumenter af betydning for kontrollen. I det omfang oplysningerne er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang også en elektronisk adgang hertil. Ejeren og de hos denne ansatte skal yde skattemyndighederne fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen. Enhver indeholdelsespligtig, der fører regnskab, skal, hvad enten den pågældende ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, på begæring af skattemyndighederne indsende sit regnskabsmateriale med bilag.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan hos modtagere af A-indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen med indeholdelserne. Personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

*Lovforslaget***3. § 86, stk. 2, affattes således:**

»*Stk. 2.* Hvis det skønnes nødvendigt, har de statslige told- og skattemyndigheder til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de indeholdelsespligtige på stedet at gennemgå alt regnskabsmateriale og herunder at få forevist skattekort og andre dokumenter af betydning for kontrollen. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter alle indeholdelsespligtige, uanset om disse fører et egentligt regnskab eller ej. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter også arbejdssteder udenfor den indeholdelsespligtiges lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. I det omfang oplysningerne er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang også en elektronisk adgang hertil. Ejeren og de hos denne ansatte skal yde skattemyndighederne fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen. Enhver indeholdelsespligtig, der fører regnskab, skal, hvad enten den pågældende ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, på begæring af skattemyndighederne indsende sit regnskabsmateriale med bilag. Kontrol efter 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

4. § 86, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder kan hos modtagere af A-indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen af indeholdelserne. Personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.«

Gældende formulering

Stk. 5. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 2, 1. pkt. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

*Lovforslaget***5. I § 86 indsættes som stk. 5:**

»*Stk. 5.* Med henblik på kontrol af indeholdelsespligten efter denne og andre skattelove (arbejdsgiverkontrollen), har de statslige told- og skattemyndigheder, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til arbejdssteder, hvor det skønnes, at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver. Personer, der ved kontrol som nævnt i 1. pkt., skønnes at udføre beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Kontrol som nævnt i 1. pkt., kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

6. I § 86, stk. 5, der bliver til stk. 6, indsættes efter »stk. 2, 1. pkt.,«: »og stk. 5«.

7. Efter § 86 indsættes:

»**§ 86 A.** De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring mv.

Stk. 2. Registreringer efter stk. 1, samt tilsvarende registreringer, der sker efter pålæg fra Arbejdsdirektoratet, skal til enhver tid på begæring forevises de statslige told- og skattemyndigheder til brug for kontrollen efter denne lovs § 86.«

§ 4

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbeholdning nr. 694 af 20. august 2002 (arbejdsmarkedsfondsloven), som senest ændret ved lov nr. 468 af 6. september 2004, foretages følgende ændring:

Gældende formulering

§ 14. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage kontrol og efterse regnskabsmateriale mv. om opgørelse af bidragsgrundlag mv. hos bidragspligtige omfattet af § 7, stk. 2, og indeholdelsespligtige som nævnt i § 11, stk. 9. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 2-5. ---

*Lovforslaget***1. § 14, stk. 1, affattes således:**

»De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage kontrol og efterse regnskabsmateriale om opgørelse af bidragsgrundlag mv. hos bidragspligtige omfattet af § 7, stk. 2, og indeholdelsespligtige som nævnt i § 11, stk. 9. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil. Myndighedernes adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra den bidragspligtige eller den indeholdelsespligtige driver virksomheden, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 3. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

§ 5

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 703 af 8. august 2003, som senest ændret ved lov nr. 356 af 19. maj 2004, foretages følgende ændring:

1. § 74, stk. 1, affattes således:

§ 74. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier.

Stk. 2-4. ---

»De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Myndighedernes adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 6

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som bl.a. ændret ved lov nr. 475 af 7. juni 2001 og senest ændret ved lov nr. 314 af 5. maj 2004, foretages følgende ændringer:

§ 9. - - -

Stk. 2. Til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte panteordninger kan ministeren fastsætte regler om:

- 1) Pantets eller rabattens størrelse,
- 2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager og
- 3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af panteordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet panteordningerne, herunder pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere betalt pant for disse ved returnering, og
- 4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen.

Stk. 3-4. - - -

§ 9 a. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i henhold til § 9, stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om

2)-3) - - -

1. § 9, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenters, importørers og forhandlers mv. pligt til at mærke produkterne mv. forud for markedsføring, udlevering eller salg,«

2. § 9, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) pligt for producenter, importører og forhandlere mv. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videre salg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter mv. samt refundere pant for disse ved returnering, og«

3. § 9 a, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,«

Gældende formulering

- 4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab og beretning samt revision i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,
- 5)-11) - - -
- Stk. 2.* - - -

§ 70. - - -*Stk. 2.* - - -

Stk. 3. Der er udpantningsret for udgifter, som myndigheden har krav på at få dækket efter stk. 1 og 2 samt § 69, stk. 1, nr. 3. Der er dog ikke udpantningsret for udgifter, der vedrører undersøgelse og oprydning af forurenede jord, jf. § 83 c.

Stk. 4. - - -**§ 111.** - - -*Lovforslaget***4. § 70, stk. 3, affattes således:**

»*Stk. 3.* Der er udpantningsret for udgifter, som myndigheden har krav på at få dækket efter stk. 1 og 2, § 69, stk. 1, nr. 3 og § 111 a. Der er dog ikke udpantningsret for udgifter, der vedrører undersøgelse og oprydning af forurenede jord, jf. § 83 c.«

5. Efter § 111 indsættes:

»**§ 111 a.** Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan under iagttagelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse foretage beslaglæggelse eller tage partier af produkter, varer eller emballager henstående hos producenter, importører eller forhandlere mv. i bevaring, hvis der kan konstateres overtrædelse af mærkningskrav efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan i øvrigt tage partier af produkter, varer eller emballager under transport mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land i bevaring, hvis der konstateres overtrædelse af mærkningsreglerne efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Når produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, inden 2 måneder efter udgangen af den måned, hvor de er beslaglagt eller taget i bevaring, er blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning og overholder de for denne pant- og returordning gældende mærkningsregler, og når sagsomkostningerne i forbindelse med beslaglæggelsen eller bevaringen efter stk. 1 eller stk. 2 er betalt, og når skyldige bødekra­ver er betalt, udleveres produkterne, varerne eller emballagerne til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt eller til en anden, som godtgør at være berettiget til dem.

Stk. 4. Er produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, ikke blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning eller overholder de ikke de for denne pant- og returordning gældende mærkningskrav eller er skyldige bødekra­ver eller sagsomkostninger ikke betalt inden 2 måneder efter udløbet af den måned, hvor produkterne, varerne eller emballagerne er beslaglagt eller taget i bevaring, bortsælges de af tilsynsmyndigheden ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Produkter, varer og emballager, der efter tilsynsmyndighedens skøn er ukurante eller urealisable, kan dog efter fristens udløb destrueres under kontrol. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først omkostninger ved salget og derefter skyldige sagsomkostninger og bødekra­ver. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte produkter, varer eller emballager.

Stk. 5. Med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekra­ver og sagsomkostninger finder stk. 3 og 4 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i straffelovens § 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.«

§ 7

I lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret ved § 12 i lov nr. 458 af 9. juni 2004 og ved § 32 i lov nr. 469 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5. ---

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Har virksomheden ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov eller kan størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab, kan de statslige told- og skattemyndigheder indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor om at udarbejde et regnskab for den skatte- eller afgiftspligtige. Ved beslutning herom skal der tages hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne. Før den statslige told- og skattemyndighed indgår aftale med en revisor, skal myndigheden skriftligt meddele denne beslutning til den skatte- eller afgiftspligtige. Hvis den skatte- eller afgiftspligtige inden to måneder fra underretningen indsender et regnskab, der kan danne grundlag for skatte- og afgiftsansættelsen, bortfalder told- og skattemyndighedernes beslutning. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med indsendelse af regnskab, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Virksomheden har inden udløbet af fristen i stk. 1 mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor, der skal udarbejde regnskabet. Stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Kan den statslige told- og skattemyndighed ikke godkende forslaget, skal fravalget begrundes. Den statslige told- og skattemyndigheds fravalg af revisor kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Den statslige told- og skattemyndighed betaler honorar til revisor for udarbejdelse af regnskab. Virksomheden har pligt til at refundere den statslige told- og skattemyndighed revisorhonoraret. Den statslige told- og skattemyndighed kan bestemme, at virksomheden kun skal betale en del af honoraret, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 4. Denne lovs almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatte- og afgiftskrav finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning og inddrivelse af den statslige told- og skattemyndigheds udlæg til revisor hos virksomheden. Der kan foretages modregning med eventuelle statslige og kommunale tilgodehavender.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 8**

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004, foretages følgende ændringer:

§ 17 A. ---

Stk. 2-3. ---

1. I § 17 A indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Renter, som følge af for sen betaling af de skatteansættende myndigheders eller de statslige told- og skattemyndigheders udlæg for honorar til revisor efter skattekontrollovens § 3 D, stk. 3, eller opkrævningslovens § 5 a, stk. 3, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

Til lovforslag nr. L 129. Skriftlig fremsættelse (24. november 2004)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af visse skatte- og afgiftslove, arbejdsmarkedsfondsloven, opkrævningsloven og miljøbeskyttelsesloven (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse)

(Lovforslag nr. L 129).

Som led i regeringens Fairplay-kampagne for at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem fremsættes en række forslag til bekæmpelse af sort arbejde og virksomhedssnyd. Lovforslaget er et af en række forslag, der bliver fremsat af blandt andet Beskæftigelsesministeriet, Miljøministeriet og Skatteministeriet.

Forslaget indeholder følgende initiativer:

1. Der foreslås ændringer i spilafgiftsloven, hvor der indføres en hjemmel for de statslige told- og skattemyndigheder til at videregive oplysninger til Dansk Tiptjeneste A/S om en forhandlers overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen til brug for Tiptjenestens vurdering af, om en forhandlerkontakt skal ophæves.

2. Med henblik på at skærpe mulighederne for at afsløre anvendelsen af sort arbejde og andre former for virksomhedssnyd foreslås det, at told- og skattemyndighederne fremover også kan gennemføre kontrol der, hvor den erhvervsdrivende eller dennes ansatte fysisk udfører arbejdet, dvs. ude på arbejdsstedet. Skattemyndighederne kan således få adgang til at foretage kontrol på f.eks. byggepladser for ved selvsyn at konstatere, om der er overensstemmelse mellem de oplysninger, man har fået fra hovedentreprenøren om f.eks. underentreprenører og ansatte, og den faktiske virkelighed ude på arbejdsstedet.

3. I dag er et af problemerne i forbindelse med myndighedernes kontrolbesøg, at én eller flere ansatte påstår, at det er deres første arbejdsdag. Det er opfattelsen, at oplysningen om, at "det er første arbejdsdag" ofte reelt dækker over personer, der udfører sort arbejde. For at sikre, at der sker en registrering af ansatte allerede fra ansættelsens første dag foreslås det, at de statslige told- og skattemyndigheder, får mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en såkaldt "logbog", hvori arbejdsgiveren skal registrere en række oplysninger om de ansatte allerede fra den første dags ansættelse. Kun virksomheder, der ikke på anden måde registrerer de ansatte gennem lønregistrering, eller som udarbejder ansættelseskontrakter for de ansatte inden ansættelsen, skal kunne pålægges et krav om at føre en "logbog".

Forslaget om kontrol på arbejdsstedet og "logbogen" skal ses i sammenhæng med et forslag, der fremsættes af Beskæftigelsesministeriet.

4. Et af de problemer, der oftest konstateres i forbindelse med skattemyndighedernes kontrolbesøg er, at bogførings- og regnskabsmateriale er mangelfuldt eller ikke findes. Lovforslaget indeholder derfor forslag til, at skattemyndighederne skal kunne lade en revisor udarbejde regnskabet for en erhvervsdrivende på dennes regning. Forslaget giver skattemyndighederne et ekstra redskab til at sikre, at de erhvervsdrivende overholder deres selvangivelses- og regnskabspligt efter skatte- og regnskabslovgivningen. Forslaget er således et supplement til skattetilæg, daglige bøder og skønsmæssige ansættelser.

5. Det kan i relation til pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke konstateres, at de fleste overtrædelser af reguleringen handler om manglende tilmelding af importørerne og emballagerne til systemet samt mang-

lende pantmærkning af engangsemballerne. For at forebygge denne omgåelse foreslås det, at hjemmelsgrundlaget præciseres.

Det har i praksis måtte konstateres, at salg af f.eks. øl og visse læskedrikke i upantmærkede engangsemballer fortsætter uhindret efter et tilsynsbesøg, hvor manglende overholdelse af pantreguleringen er påtalt. For at formålet med tilsynet ikke forspildes og for generelt at forebygge yderligere overtrædelser, foreslås der derfor indført en adgang for tilsynsmyndigheden til at beslaglægge de af en ordning omfattede produkter, varer eller emballager efter reglerne i

retsplejelovens kapitel 74 eller tage produkterne mv. i bevaring. Denne beslaglæggelse eller bevaring skal kunne opretholdes, indtil der er foretaget lovliggørelse af forholdet.

Desuden vil der blive mulighed for at tage emballager i bevaring, som ikke overholder reglerne om tilmelding og mærkning, og som standses under transporten mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land.

Forslaget skønnes at være provenuneutralt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.